

OSNOVNI SUD U PODGORICI

K.br.10/474

Dana, 03.06.2011.godine.

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni, krivični, u vijeću sastavljenom od sudije **Nade Rabrenović**, kao predsjednika vijeća, i sudija porotnika **Bojanić Mladenke i Pavićević Miroslava**, kao članova vijeća, uz učešće zapisničara **Valentine Vukašinović**, u krivičnom predmetu protiv okrivljenih **Bošković Vidomira i Adrović Atifa**, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.1 Krivičnog zakonika u saizvršilaštvu, po Optužnici ODT Podgorica Kt.br.1873/09 od 20.04.2010. godine, nakon održanog glavnog, javnog pretresa dana 03.06.2011. godine, u prisustvu zastupnika optužbe **Zorana Vučinića**, zamjenika ODT Podgorica, okrivljenog **Bošković Vidomira** i njegovog branioca adv. **Gorana Rodića** iz Podgorice i okrivljenog **Adrović Atifa** i njegovog branioca **Kasima Dizdarevića** adv. iz **Bijelog Polja**, nakon tajnog vijećanja i glasanja istog dana donio je a dana 06.06.2011. godine, javno objavio,

PRESUDU

OKRIVLJENI:

- 1. BOŠKOVIĆ VIDOMIR**, od oca **Gojka** i majke **Dese**, rođene **Brajković**, rođen 02.05.1962. godine u **Bijelom Polju**, nastanjen u **Bijelom Polju - Rasadnik bb**, završio **Pravni fakultet**, oženjen, otac četvoro djece, ranije **neosudjivan**,
- 2. ADROVIĆ ATIF**, od oca **Džafera** i majke **Vezire**, rođene **Šabotić**, rođen 15.09.1952. godine u **Beranama**, gdje je i nastanjen, ul. 29. novembra bb, završio **Pravni fakultet**, oženjen, otac troje djece, ranije osudjivan presudom Okružnog suda **Bijelo Polje** K.br. 60/83 od 27.09.1983. godine, zbog krivičnog djela iz čl. 190 st. 1 KZ SRCG, pet mjeseci zatvora uslovno na jednu godinu,

Na osnovu čl. 363 tač. 3 Zakonika o krivičnom postupku

OSLOBADJAJU SE OD OPTUŽBE

Da su:

Dana 30.06.2009. godine, u **Bijelom Polju**, kao službena lica, prekoračenjem granica svog službenog ovlašćenja drugom pribavili korist na način što su, kao članovi drugostepenog krivičnog vijeća **Višeg suda u Bijelom Polju**, odlučujući po žalbi **Čoković Šefka**, protiv presude Osnovnog suda u **Bijelom Polju** K.br. 436/08 od 27.11.2008. godine, kojom je oglašen krivim zbog krivičnog djela teška krađa iz čl. 240 st. 2 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika i osudjen na kaznu zatvora u trajanju od tri mjeseca, u postupku izvještavanja i odlučivanja prećutali činjenicu da je Čoković Šefko već osudjen presudom

Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br. 273/06 od 15.12.2006. godine, na kaznu zatvora u trajanju od 45 dana, zbog krivičnog djela ugrožavanje saobraćaja opasnom radnjom i opasnim sredstvom iz čl. 340 st. 2 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika, a što im je bilo poznato jer je okrivljeni Adrović bio izvjestilac, a okrivljenom Boškoviću je kao Predsjedniku vijeća u toku sjednice data na uvid pobijana presuda u čijoj izreci je navedeno da je Čoković osudjivan, i suprotno odredbi iz čl. 54 st. 3 Krivičnog zakonika donijeli presudu Kž.br. 1498/08 od 30.06.2009. godine, kojom su prvostepenu presudu Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br. 436/08 od 27.11.2008. godine preinačili u dijelu odluke o krivičnoj sankciji, tako što su Čoković Šefku izrekli uslovnu osudu i time omogućivši mu da ne bude pravosnažno osuđen na kaznu zatvora, pribavili korist.

- čime bi kao saizvršioци izvršili krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 Krivičnog zakonika.

Troškovi krivičnog postupka, shodno odredbi čl. 203 st. 1 Zakonika o krivičnom postupku, padaju na teret budžetskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e

Osnovno državno tužilaštvo u Podgorici podiglo je Optužnicu Kt.br.1873/09 od 20.04.2010. godine protiv okrivljenih Bošković Vidomira i Adrović Atifa zbog toga što su kao saizvršioци izvršili krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.1 Krivičnog zakonika.

Zastupnik optužbe u završnoj riječi naveo je da je provedenim dokazima utvrđeno da su okrivljeni izvršili krivično djelo stavljeno im na teret na način koji je bliže opisan u dispozitivu Optužnog akta. U toku postupka utvrđeno je da su kao službena lica i članovi drugostepenog krivičnog vijeća Višeg suda u Bijelom Polju donijeli presudu poslovne oznake Kž.br.1498/08 od 30.06.2009. godine kojom je preinačena prvostepena presuda Osnovnog suda u Bijelom Polju kojom je bila izrečena efektivna zatvorska kazna i tom prilikom uslovili predmetnu zatvorsku kaznu. Odredba čl.54 st.3 Krivičnog zakonika imperativno propisuje da se uslovna osuda ne može izreći ako nije proteklo više od 5 godina od pravosnažnosti osude kojom je učiniocu izrečena kazna za umišljajno krivično djelo. Iz spisa predmeta proizilazi da je licu Čoković Šefku prethodno bila izrečena upravo efektivna zatvorska kazna za umišljajno krivično djelo te da nije bio istekao zakonski rok predviđen Krivičnim zakonikom što bi omogućavalo izricanje uslovne osude u konkretnom slučaju. Po mišljenju tužioca nije prihvatljiva odbrana okrivljenih da se u predmetnom slučaju radi o previdu a posebno pri činjenici da su okrivljeni dugogodišnje sudije krivičari kojima je institut Krivičnog zakonika propisan u čl.54 st.3 nesumnjivo morao biti dobro poznat. Predmetnom drugostepenom presudom pribavljena je i korist licu Čoković Šefku koja se ogleda u činjenici da mu je na taj način omogućeno izbjegavanje zatvorske kazne koju mu je bio izrekao Osnovni sud u Bijelom Polju. Zbog svega navedenog zastupnik optužbe smatra da su u radnjama okrivljenih ispunjena sva zakonska obilježja predmetnog krivičnog djela pa je u cjelosti ostao pri navodima iz Optužnice i predložio sudu da okrivljene oglasi krivim i da ih osudi po zakonu.

Okrivljeni Bošković Vidomir u svojoj odbrani pred Istražnim sudijom ovog suda od 28.09.2009. godine naveo je da je tačno da je predmetnog dana postupao u predmetu okrivljenog Čoković Šefka kao predsjednik vijeća. Po rasporedu godišnjeg rada koji je

donesen 16.06.2009. godine od strane predsjednika Višeg suda u Bijelom Polju između ostalog bio je određen i kao predsjednik vijeća u krivičnim predmetima gdje je kao sudija izvjestilac postupao Radoslav Konatar a član toga vijeća je bio sudija Atif Adrović. Uobičajena praksa Višeg suda u Bijelom Polju bila je da se drugostepena krivična vijeća u zavisnosti od situacije formiraju i mimo rasporeda a sve sa ciljem kako bi sud funkcionisao. Dana 30 juna 2009. godine po rasporedu nije imao zakazanih sudjenja i neposredno prije 10 časova u njegovu kancelariju došao je njegov kolega Adrović i obavijestio ga da ima zakazane dvije sjednice vijeća i da njihov kolega Drago Konatar koji je rasporedjen u drugostepenom vijeću u kojem je predsjednik vijeća Vukomir Bošković ne može da dodje na sjednicu vijeća, zbog zakazanog sudjenja u prvostepenom predmetu u kojem su okrivljeni Kurtagići a radilo se o predmetu u kojem se sudilo za krivično djelo ubistvo i gdje je trebala doći dr Dragana Čukić vještak sudske medicine radi davanja nalaza. Zbog spriječenosti njegovog kolege Konatar Draga da postupa u žalbenom vijeću sa kolegama Adrovićem koji je postupao kao izvjestilac i Vukomir Boškovićem koji je postupao kao predsjednik drugostepenog vijeća prihvatio je da podje sa Adrovićem i Vukomir Boškovićem na sjednicu vijeća kako bi se sjednice održale i nebi došlo do odlaganja a sve sa ciljem da bi funkcionisao sud i završavali se predmeti iz 2008. godine kako je to traženo. Kada su došli u salu za vijećanje njegov kolega Adrović je iznio na vijećanje predmet okrivljenog Rovčanina koji je pristupio na sjednicu vijeća i zbog prirode predmeta jer se radilo o teškoj tjelesnoj povredi, sjetio se da je prije više od 5 godina vodio istragu u tom predmetu i rekao je kolegama da u tom predmetu ne može postupati. Njegov kolega Adrović mu je rekao da pozove njihovog kolegu Nedja Mrdaka da se održi sjednica vijeća u predmetu okrivljenog Rovčanina i on ne znajući koji je drugi predmet tog dana na redu za vijećanje kod njegovog kolege Adrovića otišao je u svoju kancelariju i usput svratio u kancelariju njihovog kolege Nedjeljka Mrdaka kojem je rekao da je pozvan da podje u malu salu radi vijećanja, jer je Nedjeljko Mrdak kao parničar najčešće postupao u krivičnim predmetima kada nije imalo slobodnog sudije krivičara. Posle kratkog vremena kod njega je došao njegov kolega Vukomir Bošković i rekao mu da sada on podje u salu za vijećanje jer Vukomir Bošković ne može da postupa u predmetu u kojem je vodio istragu nakon čega je on otišao u salu za vijećanje u kojoj su se već nalazili njegove kolege Adrović i Mrdak. Po uobičajenoj proceduri prozvan je okrivljeni Čoković koji je pristupio na sjednicu vijeća bez branioca i nakon što je njegov kolega Adrović izvjestio o predmetu predočavajući da je okrivljeni prije podnošenja krivične prijave platio čak i veći iznos od onog što je bio dužan ne obavještavajući ih očito u previdu da je okrivljeni Čoković ranije osudjivan, prilikom vijećanja i glasanja oni su zatvorsku kaznu usloveli, smatrajući da su se stekli uslovi za izricanje te vrste krivične sankcije. Tvrdio je da on i njegov kolega sudija Mrdak nijesu znali činjenicu da je Čoković ranije već osudjivan a smatra da to nije znao ni njegov kolega Adrović pa je samo zbog toga licu Čoković Šefku izrečena uslovna osuda a ne da bi se istom pomoglo ili na bilo koji način tom licu pribavila korist ili nekom pričinila šteta ili povrijedilo nečije pravo. Pristupilo se vijećanju i glasanju i odluka je zapečaćena u koverti a kako je ko glasao je tajna i zapisnik o vijećanju i glasanju se ne može otvarati sem neposredno pred Višim sudom po pravnom lijeku, što u konkretnom slučaju misli da nije bilo. Ne vidi da je odluka vijeća kojim je predsjedavao bez obzira kakva je, nezakonita, jer to nije za sada koliko mu je poznato utvrđeno u bilo kojem postupku, po bilo redovnom ili vanrednom pravnom lijeku i da je neprimjereno da se institutom krivične prijave želi staviti van snage pravosnažna sudska odluka bez obzira kakva ona bila a njeni donosioci izvedu pred sud i konkretni postupak ocjenjuje ne samo da je protiv njega lično nego i protiv svih koji se u svom poslu bave donošenjem nekih odluka. Vezano za utvrđeni raspored sudijskih poslova u Višem sudu u Bijelom Polju od 16.06.2009. godine naveo je da isti nije u svim slučajevima poštovan ali ne sa razlogom da bi se kršio zakon i pomagalo bilo kome već da bi funkcionisao sud a kao primjer za to može poslužiti i

presuda Višeg suda u Bijelom Polju Kž.br.599/09 od 08.07.2009. godine u kojoj je on postupao kao predsjednik vijeća a članovi vijeća su bili sudije Tofil Žujović i Radoslav Konatar u kojem vijeću je umjesto Tofila Žujovića trebao biti Atif Adrović i u kojem je Radoslav Konatar postupao kao sudija izvjestilac a on im je predsjednik vijeća. Ovo je ukazao sa ciljem da raspored nije sveto pismo a ne sa ciljem da bi eventualno optužio Tofila Žujovića za neovlašćeni ulazak u vijeće kojim je on predsjedavao ili da bi sebi stavio na teret formiranje još jednog nezakonitog vijeća a sa ciljem da se navodno pomogne nekom licu koje se pojavi u postupku. Takodje je naveo da ne poznaje lice po imenu Čoković Šefka pa ne vidi razlog zbog čega bi mu pomagao i u svojoj petnaestogodišnjoj praksi nije poznat po tome da je bilo kome pomagao nego je postupao u okviru zakona. Da su eventualno htjeli pomoći Čoković Šefku jednostavniji način je bio da se ukine prvostepena presuda jer se stalno može naći razlog za ukidanje prvostepene presude i kroz označavanje razloga u ukidnom rješenju proizvesti drugačija odluka kod prvostepenog suda. Znao je da svaka presuda ide na svjetlost dana i da se čita od laičke do stručne javnosti pa je znao i za presudu Čoković Šefka i ni u kom slučaju nebi donio odluku suprotnu zakonu zajedno sa članovima vijeća gdje je preinačena prvostepena presuda jer za to jednostavno nijesu bili ispunjeni uslovi predviđeni Krivičnim zakonikom koji regulišu uslovnu osudu kao krivičnu sankciju. On i njegov kolega Mrdak nijesu bili obaviješteni o ranijoj osudjivanosti Čoković Šefka a da je njegov kolega smatrao da postoje razlozi za izricanje uslovne osude. Takodje je naveo da uživa funkcionalni imunitet kao sudija i da o tome neko treba da vodi računa.

Okrivljeni Bošković Vidomir u svojoj odbrani na glavnom pretresu od 12.10.2010. godine istakao je činjenicu da krivični postupak protiv njega nije mogao biti vođen a imajući u vidu odredbu čl.122 Ustava Crne Gore u kojem je određeno da sudija ne može biti pozvan na odgovornost za mišljenje izraženo u sudskoj odluci jer se radi o klasičnom primjeru mišljenja za koje on odgovara bez obzira na okolnosti pod kojima je glasao za odluku koja je sporna. Takodje je naveo da smatra da nije bilo mjesta za vođenje konkretnog krivičnog postupka jer je Sudski savjet odbio predlog za njegovo razrešenje a koji postupak je vođen zbog istih činjenica koje su opisane u Optužnici. Naveo je da mu nije poznato da se može voditi i disciplinski postupak i krivični postupak i po njegovom mišljenju ukoliko bi bilo utvrđeno da postoji disciplinski propust bilo bi moguće voditi krivični postupak a u suprotnom smatra da to nije moguće.

Branilac okrivljenog Bošković Vidomira adv. Goran Rodić predložio je da Sudski savjet odluči o funkcionalnom imunitetu njegovog branjenika iako je protiv njegovog branjenika vodjena istraga i podignuta Optužnica dok je branilac okrivljenog Adrović Atifa predložio da Sudski savjet oslobodi čuvanja službene tajne okrivljene a imajući u vidu da je zapisnik o vijećanju i glasanju koji je sačinjen prilikom donošenja sporne odluke službena tajna. Imajući u vidu predloge branilaca okrivljenih spisi predmeta su dostavljeni Sudskom savjetu radi odlučivanja po navedenim predlozima. U dopisu Sudskog Savjeta Su.r.br.1112/2010 od 18.10.2010. godine navedeno je da je članom 122 Ustava CG propisano da sudija uživa funkcionalni imunitet i da sudija ne može biti pozvan na odgovornost za izraženo mišljenje i glasanje pri donošenju sudske odluke osim ako se radi o krivičnom djelu kao i da sudija u postupku pokrenutom zbog krivičnog djela učinjenog u obavljanju sudijske funkcije ne može biti pritvoren bez odobrenja Sudskog savjeta iz koje odredbe proizilazi da sudije više ne uživaju opšti imunitet i da se postupak može nesmetano nastaviti, dok je u odnosu na predlog za oslobađanje čuvanja službene tajne ukazano na odredbu čl.214 st.4 Zakonika o krivičnom postupku kojom je propisano da će zapisnik o vijećanju i glasanju razgledati samo Viši sud kad rješava o pravnom lijeku i u tom slučaju zapisnik će se ponovo zatvoriti u poseban omot i na omotu naznačiti da je zapisnik razgledan.

U svojoj odbrani na glavnom pretresu od 18.02.2011. godine okrivljeni Bošković Vidimir naveo je da Optužnica nije zasnovana na činjenicama i dokazima već na proizvoljnosti a na takav zaključak upućuje ga i to da je trebalo da prodje četiri mjeseca od završene istrage da bi se podigla Optužnica i obzirom na ishod postupka koji je vezan za njegovo razrešenje i razrešenje njegovih kolega u kojem postupku je Atif Adrović razriješen zbog nestručnosti dok je takav predlog u odnosu na njega i njegovog kolegu Mrdaka odbijen, smatra da nije ni bilo mjesta podizanju predmetne optužnice. Desila se greška a ta greška je neobavješćavanje vijeća od strane izvjestioca Adrovića da je lice o kome je odlučivano po žalbi, odnosno o čijem predmetu je odlučivano po žalbi, ranije osudjivano, što bi automatski po zakonu proizvodilo da se tom licu ne može izreći uslovna osuda. Iz zapisnika koji je vodjen u disciplinskom postupku i izvještaja koji je sačinjen nakon toga od strane disciplinske komisije, proizilazi da on i njegov kolega Mrdak nijesu napravili bilo kakav propust zbog čega je predlog za njihovo razrešenje odbijen kao neosnovan. Nakon toga što je takodje indikativno odustalo se od krivičnog gonjenja protiv njegovog kolege Mrdaka a takav postupak je nastavljen podizanjem Optužnice protiv njega i Adrović Atifa. Što se tiče konkretnog postupanja i odlučivanja u predmetu Čokovića naveo je da je 2009. godine bio rasporedjen kao sudija specijalizovanog odjeljenja u Višem sudu u Bijelom Polju i osim tih predmeta odlučivao je i u drugim prvostepenim krivičnim predmetima a postupao je i kao žalbeni sudija i uglavnom su mu dodjeljivani u rad predmeti gdje su dominirali optužni predlozi a rijetko je bila neka Optužnica. Takodje je učestvovao u radu u žalbenim predmetima kod drugih kolega, uglavnom kao član vijeća a razlog zbog kojeg je dobijao u rad drugostepene predmete u čijoj strukturi su bili Optužni predlozi bio je taj da bi ga na neki način rasteretili s obzirom da je postupao kao sudija specijalizovanog odjeljenja i kao prvostepeni krivični sudija. U tom periodu kao predsjednik vijeća u kojem je on bio izvjestilac bio je sudija Radoslav Konatar a kada je sudija Radoslav Konatar bio izvjestilac on je postupao kao predsjednik vijeća i takav raspored je utvrđen po rasporedu koji je donio novi predsjednik suda. Objasnio je da je u Višem sudu u Bijelom Polju bila praksa da se u nedostatku članova vijeća odnosno članova koji su utvrđeni godišnjim rasporedom ukoliko je neko od tih članova vijeća spriječen da postupa sastav vijeća je mijenjan po traženju kolege odnosno predsjednika vijeća ili najčešće izvjestioca. Naveo je da se ne sjeća tačnog datuma kada je donijeta sporna odluka a tog dana kod njega je u kancelariju došao njegov kolega Adrović Atif govoreći mu da ima zakazane sjednice vijeća, javne u dva predmeta i zamolio ga da u tim predmetima postupa kao član vijeća jer njihov kolega Drago Konatar nije mogao da postupa obzirom da je imao sudjenje u prvostepenom predmetu okrivljenih Kurtagića. Iz razloga solidarnosti prema kolegi a kako je to bilo i uobičajeno da bi se završavali žalbeni predmeti kako je i nalagano otišao je sa njegovim kolegama Adrovićem i Vukomirom Boškovićem u salu za vijećanje u kojim predmetima je sudija Vukomir Bošković postupao kao predsjednik vijeća a izvjestilac je bio Atif Adrović. Uobičajeno vrijeme za zakazivanje sjednica vijeća bilo je oko 10,00 časova i prvi predmet koji je njegov kolega Adrović iznio na vijeće bio je predmet okrivljenog Rovčanina iz Mojkovca i zbog prirode predmeta sjetio se da je u istom postupao kao Istražni sudija u Osnovnom sudu u Bijelom Polju jer se u tom predmetu radilo o prelomu vilice oštećenog pa je rekao kolegama Adroviću i Boškoviću da ne može postupati u tom predmetu zbog toga što je vodio istragu. Njegov kolega Adrović mu je rekao da pozove Nedjeljka Mrdaka, sudiju parničara, koji je u nedostatku sudija krivičara ulazio u vijeće u drugostepenim krivičnim predmetima jer tog dana nije bilo slobodnih sudija krivičara. Otišao je iz ove sale ne nadajući se da će biti ponovo pozvan u istu salu i otišao je na pauzu u grad kada ga je pozvala sekretarica i obavijestila ga da ga traže da dodje na sjednicu vijeća jer Vukomir Bošković nije mogao da postupa u sada spornom predmetu okrivljenog Čokovića. Prihvatio je poziv i došao je u salu za

vijećanje da bi se održala sjednica vijeća. Zapazio je kada je došao da su njegove kolege Adrović i Mrdak raspravljali o predmetu krađe struje a to je predmet okrivljenog Čokovića i pošto je njegov kolega Mrdak sudija parničar a on krivičar, zauzeo je poziciju predsjednika vijeća u navedenom predmetu i ni iz jednog drugog razloga. Prozivkom je konstatovano da je došao okrivljeni Čoković bez branioca i njegov kolega Atif Adrović je izvjestio o predmetu ističući činjenicu da je okrivljeni prije pokretanja krivičnog postupka platio cjelokupnu štetu čak neki iznos više nego što je ta šteta utvrđena i obzirom na prirodu predmeta on nije imao pitanja kao ni njegov kolega Mrdak. Njegov kolega Adrović tokom cijelog postupka nije ih obavijestio o činjenici da je okrivljeni Čoković ranije osuđivan a smatra da je to previdio i predložio je kasnije u nejavnoj sjednici uslovnu osudu sa kojom su se oni saglasili smatrajući da su se stekli uslovi za uslovnu osudu a imajući u vidu prirodu krivičnog djela koje se okrivljenom stavlja na teret i činjenice utvrđene u postupku odnosno činjenicu da je okrivljeni platio štetu i smatrao je obzirom na prirodu pravnog pitanja da je izvjestilac izučio predmet i da kada predlaže uslovnu osudu da su se za to stekli uslovi a tim prije što se radilo o kolegi sa trideset godina radnog staža. On tom prilikom nije ni pogledao predmet da bi eventualno pročitao da je to lice osuđivano jer čim je takav predlog iznijet od strane izvjestioca on je smatrao da okrivljeni nije osuđivan. Takođe je ukazao da prethodno sa spisima predmeta okrivljenog Čokovića nije imao dodira niti je znao za koji predmet je zakazana sjednica vijeća dok drugi put nije došao u salu gdje se održala sjednica vijeća kad je izvršena prozivka. Objasnio je da se sa žalbenim predmetima u Višem sudu u Bijelom Polju postupa na način što kad isti prispiju u Viši sud službenik pisarnice šalje te predmete tužiocu na odgovor i podijeli predmete po sudijama izvjestiocima i donese ih sudijama kojim su ti predmeti dodijeljeni u rad, odnosno sudijama izvjestiocima i oni bi potpisali prijem tih predmeta i tom prilikom bi obratili pažnju da ne postoji neki razlog za izuzeće a prevashodno se to odnosilo na rodbinske veze. Sudija izvjestilac bi zakazivao sjednicu vijeća a to sve da bi se efikasnije radilo i postupalo iako bi tu sjednicu trebalo da zakazuje predsjednik vijeća jer se sudiji izvjestiocu ti predmeti računaju u rad odnosno u normu. Kada je rekao da je njegov kolega Adrović napravio previd to misli iz razloga jer je naknadno kada se pripremao za odbranu tražio predmete iz 2009. godine i ranije i našao je 7-8 predmeta u kojima je kao sudija izvjestilac postupao Atif Adrović sa drugim članovima vijeća u kojim predmetima su donijete istovrsne odluke kao i u konkretnom slučaju pa nadležni tužilac nije bio revnistan da postupa u tim predmetima kao što je postupio i u konkretnom iako smatra da postupanje ni u tim, ni u konkretnom predmetu nije krivično djelo nego je mišljenje sudije ili greška da su se ispunili uslovi da se može izreći uslovna osuda a čak i u dvije odluke Apelacionog suda za krivično djelo ubistvo izrečena je uslovna osuda a koja odluka se nije mogla izreći u kojima je Vrhovni sud konstatovao povredu Krivičnog zakonika u korist okrivljenog koje odluke su iz maja 2010. godine. Ovim navodima ne želi da dokaže da su druge kolege izvršile krivično djelo nego da su sudije slobodne u odlučivanju i da može da se desi greška ako nije sa namjerom iako u konkretnom slučaju ne proizilazi da je to bila namjera. Ukazao je tokom postupka na činjenicu da u konkretnom slučaju nije bila utvrđena povreda Krivičnog zakonika da bi tek u decembru 2009. godine kada je konkretni krivični postupak bio već odmakao tužilac podnio zahtjev za zaštitu zakonitosti i Vrhovni sud je utvrdio da je povrijeđen zakon u korist okrivljenog Čokovića a okrivljenog Čokovića nije poznavao. Kada je postupao i kao sudija specijalizovanog odjeljenja u Višem sudu u Bijelom Polju i kao prvostepeni sudija u ostalim krivičnim predmetima a takođe i kao sudija u žalbenom postupku bio je opterećeniji a to dokazuje time što su njegove kolege Radoslav Konatar i Atif Adrović radili isključivo u drugom stepenu s tim što je Atif Adrović radio i u specijalizovanom odjeljenju odnosno nije radio prvostepene krivične predmete i oni nijesu dobijali u rad Optužne predloge u postupku po žalbama već optužnice odnosno predmete u kojima su bile obavezne sjednice vijeća. Njegov kolega

Drago Konatar koji je takodje postupao u specijalizovanom odjeljenju u tom periodu nije dobijao u rad žalbene predmete a postupao je i kao prvostepeni krivični sudija i kao član vijeća u žalbenim predmetima u kojima je sudija izvjestilac bio Atif Adrović a on je postupao i u Kv. predmetima. Tokom 2008. godine i 2009. godine stalno se insistiralo na završavanju starih predmeta kao i predmeta sa elementima korupcije i žalbenih predmeta da bi se nezavršeni predmeti sveli na minimum. Naveo je da mu nije poznato da li referent u krivičnoj pisarnici zadužuje sudije sa drugostepenim krivičnim predmetima prije nego što ih pošalje tužiocu na izjašnjenje ili nakon vraćanja predmeta od tužioca ali zna da su oni potpisivali prijem spisa predmeta koje bi dobili u rad nakon vraćanja predmeta od strane tužioca. Objasnio je da su u Višem sudu u Bijelom Polju bila formirana najmanje tri žalbena vijeća a što je određeno u rasporedu poslova tog suda s tim što je u jednom stavu tog rasporeda bilo navedeno da je sudija Vidomir Bošković predsjednik vijeća u predmetima gdje Radoslav Konatar postupa kao izvjestilac i kada se na taj način formira vijeće sigurno je bilo i četiri ili pet vijeća a što se može utvrditi uvidom u raspored poslova. Sudijama predmete u rad je dodjeljivao referent u krivičnoj pisarnici koji je sredjivao predmete po prispjebu istih po azbučnom redu sudija a kako je to predviđeno i Sudskim poslovnikom. Referent u krivičnoj pisarnici prilikom prispjeba predmeta u rad u Viši sud u Bijelom Polju nije pregledao predmete prije dodjeljivanja u rad istih sudijama izvjestiocima da bi provjerio da li je neko od članova žalbenog vijeća već ranije postupao u tim predmetima što bi bio zakonski razlog za izuzeće a da je to referent pisarnice radio vidjelo bi se da je Vukomir Bošković u konkretnom slučaju postupao u predmetu okrivljenog Čokovića kao istražni sudija gdje bi u žalbenom postupku sada trebao postupati kao predsjednik vijeća a za njega se nije ni znalo da će tog dana biti član vijeća. Takodje je objasnio da je sjednice vijeća iz razloga racionalnosti zakazivao isključivo sudija izvjestilac koji je bio upoznat sa sadržinom predmeta i organizovao vijeća i usmeno se dogovarao sa predsjednikom vijeća i članovima vijeća o vremenu održavanja sjednice a uobičajeno održavanje sjednica je bilo u 10 časova a stranke su pismeno pozivane. Objasnio je da su se sudije u drugostepenom krivičnom odjeljenju u Višem sudu u Bijelom Polju sastajale izjutra i vidjeli bi kakav ko ima raspored i sudija izvjestilac bi rekao šta tog dana ima za vijećanje jer se dešavalo da su sale za vijećanje zauzete zbog sudjenja u prvom stepenu obzirom da u tom sudu postoje samo dvije sale i da dolazi do preklapanja sudjenja tako da su oni na taj način bili obaviješteni o sjednici vijeća. Članovi vijeća nijesu obavještavani o sjednici vijeća istovremeno sa zakazivanjem sjednica vijeća kada su i pozvane stranke i obzirom da je on postupao u specijalizovanom odjeljenju i prvostepenim krivičnim predmetima nije imao mnogo iskustva u odnosu na kolege koje su se isključivo bavile drugostepenim krivičnim predmetima. Od kada je sudija izvjestilac bio zadužen sa spisima predmeta, spisi predmeta su se nalazili kod sudije izvjestioca osim ukoliko predsjednik vijeća nije slučajno tražio da se upozna sa spisima predmeta a on to nije radio i postupanje na ovakav način je bila praksa u Višem sudu u Bijelom Polju. Od momenta zaduživanja sa predmetom sudije izvjestioca do održavanja sjednice vijeća, predsjednik vijeća i član vijeća nijesu dobijali ni presudu ni žalbe stranaka odnosno spise predmeta da bi se upoznali sa predmetom do zakazivanja sjednice vijeća i u vijeću u kojem je postupao kao sudija izvjestilac Atif Adrović predsjednik vijeća je bio Vukomir Bošković a član vijeća Drago Konatar po rasporedu poslova i u predmetu okrivljenog Rovčanina i okrivljenog Čokovića trebalo je postupati to vijeće odnosno vijeće određeno rasporedom. Ne zna zašto predsjednik vijeća Vukomir Bošković nije odložio sjednicu vijeća a praksa je bila da se sjednice vijeća ne odlažu i postupao je kolega umjesto kolege na molbu i zahtjev a sve da bi se ubrzalo rješavanje predmeta i ni iz kakvih drugih razloga, da se nebi odlagale sjednice vijeća i ponovo pozivale stranke a zakonska mogućnost je da se sjednica vijeća može odložiti zbog odsustva člana vijeća. Objasnio je da kada je ušao u salu za vijećanje mjesto za predsjednika vijeća bilo je u sredini a sa lijeve strane je

sjedio sudija izvjestilac a sa desne strane predsjednika vijeća sjedio je član vijeća i izvršena je prozivka okrivljenog Rovčanina i kada je okrivljeni Rovčanin ušao u salu on se sjetio te osobe i krivičnog djela koje je okrivljeni Rovčanin izvršio jer je u tom predmetu vodio istragu kao sudija Osnovnog suda i rekao je da ne može da postupa u tom predmetu i tada mu je njegov kolega Adrović rekao da pozove njihovog kolegu parničara Nedjeljka Mrdaka. Inače u ovakvim situacijama je bio obavezan da napiše izjavu u kojoj bi naveo razlog zbog čega ne može da postupa u konkretnom predmetu nakon čega bi bilo pravilno da predsjednik suda donese rješenje o izuzeću i predsjednik žalbenog vijeća u tom slučaju bi morao da odloži sjednicu vijeća. Naveo je da sudija Nedjeljko Mrdak nije bio pripremljen za sjednicu vijeća pa sve i da je bio sudija krivičar a koji je cijelo vrijeme postupao kao sudija parničar ali je trebalo zadovoljiti formu. U Višem sudu u Bijelom Polju se dešavalo da i u prvostepenim krivičnim predmetima kao član vijeća u vijeću učestvuje sudija parničar zbog toga što nije bilo sudija krivičara i iz raznih razloga nije se moglo obezbijediti njihovo prisustvo i ovakvo postupanje je bila praksa a sve sa ciljem da se završavaju predmeti. Prije nego što je ušao u sudnicu drugi put nije znao o kojem predmetu se radi koji će biti na vijećanju, kao ni o kojem licu se radi, ni o sadržini spisa predmeta i dobio je ulogu predsjednika vijeća zato što bi predsjednik vijeća eventualno bio sudija Nedjeljko Mrdak. Slušao je pažljivo izlaganje sudije izvjestioca i sudija izvjestilac je apostrofirao činjenice da se radi o krađi struje, da je okrivljeni prije podnošenja krivične prijave platio cjelokupni dug, čak i nekoliko hiljada više nego što je taj dug iznosio a sudija izvjestilac je naveo da niko za krađu struje nije išao u zatvor do tada a što je on potvrdio i iz svog iskustva u predmetima u kojima je on postupao u kojim je električna energija bila predmet neovlašćenog oduzimanja. Ispred sebe je imao prvostepenu odluku ali nijednom nije pogledao u istu a sve zbog prirode krivičnog djela koje je okrivljenom Čokoviću stavljeno na teret i iskustvo sudije izvjestioca jer nije sumnjao da može da se desi neki previd a to nije zapazio u radu sudije izvjestioca Atifa Adrovića ni ranije. Objasnio je da nema moć da može istovremeno proučavati presudu i slušati izlaganje sudije izvjestioca i ovakav način postupanja bila je praksa mada ponekad kada je bio član vijeća ukoliko je bilo više okrivljenih i ukoliko se radilo o komplikovanijem predmetu i krivičnom djelu kao član vijeća bi na samoj sjednici uzeo primjerak presude i pogledao što je bio u mogućnosti za to vrijeme pogledati i pročitati prateći na neki način izlaganje učesnika u postupku. Objasnio je da nikada prije sjednice vijeća nije dobio primjerak presude niti nešto iz spisa predmeta a misli da ni ostale kolege koje su postupale bilo kao članovi vijeća ili predsjednici vijeća nijesu dobijali primjerak presude i jedino isključivo i stoprocentno je sa spisima predmeta bio upoznat sudija izvjestilac i predsjednik vijeća i član vijeća kada se povuku na tajno vijećanje i glasanje oslanjaju se na predlog odluke od strane sudije izvjestioca jer je sudija izvjestilac najupoznatiji sa spisima predmeta odnosno on zna njihovu cjelokupnu sadržinu i ta praksa se nije promijenila u Višem sudu u Bijelom Polju ni nakon pokretanja konkretnog krivičnog postupka. U drugostepenim krivičnim predmetima u Višem sudu u Bijelom Polju nekoliko mjeseci predsjednik Višeg suda u Bijelom Polju Tofil Žujović je učestvovao u žalbenim vijećima i konkretno u jednom predmetu je postupao umjesto njihovog kolege Adrovića da bi vidio kako se postupa u vijeću i predsjednik suda je bio upoznat sa praksom rada žalbenih vijeća. Konkretna sporna sjednica za okrivljenog Čokovića nije trajala duže od 5 minuta, to je gornja granica a ne zna koliko prvostepena presuda za okrivljenog Čokovića ima stranica i misli da se ista ne može pročitati za 5 minuta kao ni ni jedna presuda a prilikom vijećanja na sjednici vijeća ispred sebe nije imao Krivični zakonik. Prije početka sjednice vijeća u predmetu okrivljenog Čokovića nije se konsultovao u vezi predmeta sa sudijom izvjestiocem samo je čuo sudiju izvjestioca Adrovića i člana vijeća Mrdaka da su pričali o nekom građansko pravnom odnosu a to je vezano za krađu struje. Nije mu poznato da je neko od njegovih kolega koji rade u Višem sudu u Bijelom Polju kao ni kolega u

Apelacionom sudu u predmetima u kojima su počinjene iste greške odgovarao disciplinski ili krivično i konkretna odluka za okrivljenog Čokovića je proizvod činjenice da nije bio obaviješten o ranijoj osudjivanosti okrivljenog Čokovića već je smatrao da su se stekli uslovi za izricanje uslovne osude čim je sudija izvjestilac predložio takvu odluku. Nije siguran da je okrivljeni Čoković bio već u sudnici kada je on ušao u salu u kojoj se odvijala sjednica vijeća a misli da nije bio u sudnici jer sudija izvjestilac i član vijeća Mrdak su razgovarali o predmetu odnosno vezano za građansko pravni odnos, krađu struje, pa to sigurno nebi razgovarali pred strankom. Ne sjeća se da li je prilikom vijećanja i glasanja u predmetu okrivljenog Čokovića razmatrana mogućnost ukidanja konkretne presude. Nije mogao steći utisak da je sudija izvjestilac Atif Adrović poznao okrivljenog Čokovića ali je kasnije tokom disciplinskog postupka prezentirana jedna odluka u kojoj je sudija Adrović postupao kao izvjestilac u predmetu okrivljenog Čokovića ali ni ta činjenica nije ga mogla navesti na zaključak da je okrivljeni Atif Adrović poznao okrivljenog Čokovića u čijem predmetu je u konkretnom slučaju vijećano. Objasnio je da je on imao u radu godišnje oko 200 drugostepenih krivičnih predmeta a da su sudije Adrović i Konatar imali više od po 300 predmeta, odnosno imali su više predmeta u radu od njega jer je u Višem sudu u Bijelom Polju bilo u radu više od 1.000 drugostepenih krivičnih predmeta godišnje.

Branilac okrivljenog Bošković Vidomira advokat Goran Rodić u završnoj riječi naveo je da smatra da izvedenim dokazima na glavnom pretresu apsolutno nijesu prodržani navodi iz optužnice ODT-a, koji njegovom branjeniku na teret stavljaju izvršenje krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 KZ-a. Optužnicom se njegovom branjeniku konkretno stavlja na teret da je prekoračenjem granica svog službenog ovlašćenja drugom pribavio korist tako što je kao član drugostepenog krivičnog vijeća odlučujući po žalbi Čoković Šeka u postupku izvještavanja i odlučivanja, pri čemu se na njegovog branjenika odnosi onaj dio "odlučivanja", jer mu je navodno bilo poznato da je Čoković već ranije bio osudjen presudom Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br. 273/06 od 15.12.2006. godine, na kaznu zatvora u trajanju od 45 dana, a ovo jer mu je kao Predsjedniku vijeća u toku sjednice bila data na uvid pobijana presuda u čijoj izreci je navedeno da je Čoković osudjivan, te da je suprotno čl. 54 st. 3 KZ-a preinačio prvostepenu odluku u dijelu odluke o krivičnoj sankciji. Tužilac tvrdi da je njegovom branjeniku bila poznata osudjivanost Čokovića obzirom da je u izreci prvostepene presude date mu na uvid, u izreci navedeno da je Čoković osudjivan, te da je njegov branjenik prečutao tu činjenicu u postupku odlučivanja. Međutim, dokazi govore suprotno. Konkretno u izreci presude K.br. 436/08 od 27.11.2008. godine, na prvoj strani u ličnim podacima okrivljenog stoji samo riječ "osudjivan", nasuprot navodima iz optužnice gdje tužilac tvrdi da u izreci presude Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br. 436/08 stoji "osudjen presudom Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br. 273/06 od 15.12.2006. godine na kaznu zatvora u trajanju od 45 dana zbog krivičnog djela ugrožavanje saobraćaja opasnom radnjom i opasnim sredstvom iz čl. 340 st. 2 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika". Stav njegovog branjenika i stav odbrane je da se radilo o običnom previdu sudije izvjestioca prilikom predlaganja članovima vijeća da se Čokoviću izrekne uslovna osuda. Izvedeni dokazi nesporno potvrđuju odbranu njegovog branjenika da on okrivljenog Čokovića uopšte ne poznaje, da ne zna o kom predmetu i okrivljenom se radilo, dok nije ušao u salu gdje se trebala održati sjednica Vijeća, da je bliže podatke o prednjem dobio tek na sjednici vijeća od sudije izvjestioca, pa prema tome, apsolutno nema dokaza da je imao namjeru, a za krivično djelo koje se njegovom branjeniku stavlja na teret potreban je direktni umišljaj, da prekorači granice svog službenog ovlašćenja i Čokoviću pribavi korist. Izvedenim dokazima nesporno su utvrđene sljedeće činjenice: da je njegovog branjenika dana 30.06.2009. godine pozvao sudija izvjestilac Atif Adrović da postupa kao član Vijeća u sjednici Vijeća u

drugostepenom postupku, jer je tog dana bio spriječen da postupa kao član vijeća sudija Drago Konatar. Nesporno je da je njegov branjenik prihvatio poziv kolege, a sve iz razloga, ažurnosti i prakse u tom sudu. Nesporno je da su Vukomir Bošković, kao predsjednik Vijeća, njegov branjenik kao član vijeća i sudija Atif Adrović, kao član vijeća i sudija izvjestilac započeli sjednicu u predmetu okrivljenog Rovčanina iz Mojkovca, kada je njegov branjenik prepoznao okrivljenog Rovčanina i konstatovao da ne može učestvovati u sjednici jer je postupao kao istražni sudija u prvostepenom postupku i napuštio sjednicu, pošto je prethodno pozvao sudiju Mrdaka da ga zamijeni kao člana vijeća. Izvedeni dokazi nespornim čine odbranu Vidomira Boškovića da ga je dok je pio kafu u gradu na pauzi pozvala sekretarica i obavijestila da ga traže na sjednici Vijeća, jer sudija Vukomir Bošković nije mogao da postupa u sljedećem predmetu. Izvedeni dokazi na glavnom pretresu u svemu podržavaju odbranu njegovog branjenika u činjenicama da se vratio u sud, obukao togu i pristupio na sjednicu Vijeća u ulozi Predsjednika vijeća koji rukovodi sjednicom, dajući riječ izvjestiocu i strankama, da nije bio upoznat sa predmetom sjednice, da mu nije bio poznat okrivljeni Čoković, da je pred sobom imao primjerak prvostepene presude, koji nije čitao jer je pratio izlaganje sudije izvjestioca, koji je detaljno upoznat sa predmetom, da ispred sebe nije imao ni Krivični zakonik, da sjednica i vijećanje o odluci nijesu trajali duže od pet minuta, te da je prihvatio predlog sudije izvjestioca o preinačenju prvostepene presude u uslovnu osudu. Dodatno, odbranu njegovog branjenika, da nije bio obaviješten o ranijoj osudjivanosti Čokovića, potvrđuje kako iskaz svjedoka Mrdaka i Konatara, tako isto i izjava ODT-a od 20.04.2010. godine kojom tužilac odustaje od gonjenja okrivljenog Nedjeljka Mrdaka, navodeći kao razlog dvije bitne činjenice: prva je da Mrdak nije bio obaviješten od strane izvjestioca Atifa Adrovića o ranijoj osudjivanosti Čokovića, a drugi razlog je da mu nije bila dostavljena na uvid prvostepena presuda za Čokovića K.br. 436/08. Krivično djelo iz čl. 416 st. 1 KZ-a je djelo koje se može izvršiti samo sa direktnim umišljajem, a ponudjeni dokazi apsolutno ne ukazuju na postojanje takve vrste umišljaja, dakle, namjere da njegov branjenik drugom pribavlja korist. Ne može biti osnov za pokretanje krivičnog postupka konkretna odluka u kojoj je evidentno napravljen previd na način kako je to već opisao i u pravnoj državi i pravnom sistemu kao takvom sve odluke podliježu ispitivanju i kao takve mogu biti potvrđene, preinačene ili ukinute. Zakon propisuje da se odlukom Vrhovnog suda može konstatovati i povreda zakona prilikom donošenja odluke, ali se tokom postupka vidjelo da takve povrede zakona učinjene u radu ne moraju biti osnova za pokretanje krivičnog postupka, jer učinjena povreda, makar uz konstataciju da je nezakonita, ne povlači za posljedicu potrebu ocjenjivanja pobijane odluke sa aspekta krivične odgovornosti samo zbog toga. Količina društvene opasnosti u takvom ponašanju i u takvim situacijama, kao i dokazi koji na to ukazuju, morali bi biti konstatovani i evidentni sa daleko više izvjesnosti i sigurnosti jer u suprotnom svaka odluka sudija koja bi u nekom žalbenom postupku ili postupku po vanrednom pravnom lijeku bila ukinuta ili konstatovana povreda, mogla bi za posljedicu da ima pokretanje krivičnog postupka protiv lica koje je takvu odluku donijelo. U svakom slučaju, tužilac u konkretnom postupku nije ponudio niti su izvedeni dokazi na glavnom pretresu mogli konstatovati postojanje dokaza o postojanju osnovane sumnje da je njegov branjenik izvršio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, pa je predložio da se njegov branjenik oslobodi od optužbe. Obzirom na predlog da se njegov branjenik oslobodi od optužbe, tražio je da sud njegovom branjeniku naknadi troškove postupka.

Okrivljeni Bošković Vidimir u završnoj riječi u cjelosti je prihvatio završnu riječ svog branioca i naveo da nakon što je disciplinska komisija sprovela postupak i sačinila izvještaj, Sudski savjet je donio odluku već poznatu sudu i logično je bilo nakon toga da se obustavi krivični postupak, jer Sudski savjet nije našao da su on i njegov kolega Mrdak učinili bilo kakav propust konkretnom prilikom. Po njemu bila je nelogična i

odluka o razrješenju sudije Adrovića koji je razriješen zbog nestručnosti u postupanju u samo jednom predmetu.

Okrivljeni Adrović Atif u svojoj odbrani pred Istražnim sudijom ovog suda od 30.09.2009. godine naveo je da je 30 punih godina sudija od toga 14 godina u Višem sudu u Bijelom Polju i za svo to vrijeme je sudijsku funkciju vršio savjesno, marljivo, odlučno, odgovorno, nepristrasno sa dokazanim stručnim sposobnostima i visokim moralnim kvalitetima. Kvalitet njegovog rada u krivičnim predmetima je izražen kroz broj potvrđenih, preinačenih i ukinutih odluka od strane Vrhovnog suda a što je prikazivano kroz godišnje izvještaje. Dana 25.07.2009. godine bio je pozvan u kancelariju predsjednika Višeg suda u Bijelom Polju koji ga je upoznao da je putem telefona pozvan od strane predsjednika Vrhovnog suda da se izjasni zbog čega je okrivljenom Čoković Šefku iz Bijelog Polja zbog krivičnog djela teška kradja iz čl.240 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika kazna zatvora od 3 mjeseca preinačena na uslovnu osudu i predsjednik Višeg suda u Bijelom Polju je tražio od njega da napiše pismenu izjavu. Tom prilikom predsjednik Višeg suda u Bijelom Polju mu je kazao da je najbolje da podnese ostavku da štampa nebi pisala a on mu je odgovorio da to ne želi i da je skoro radni vijek proveo u pravosuđu i da želi da ode čista obraza. Pošto nije mogao da se sjeti predmeta okrivljenog Čoković Šefka tražio je spise predmeta Kž.br.1498/08 i dao pismenu izjavu vezano za postupanje u tom predmetu. Objasnio je da su dana 30. juna 2009. godine po uobičajenoj proceduri bile zakazane dvije sjednice vijeća u 10,00 časova i to u krivičnom predmetu protiv okrivljenog Rovčanin Radoslava iz Mojkovca Kž.br.1326/08 od 30.06.2009. godine zbog krivičnog djela teška tjelesna povreda iz čl.151 st.2 Krivičnog zakonika. O zakazanim sjednicama vijeća unaprijed se pozivaju putem obavijesti na javnu sjednicu učesnici postupka koji to traže a o sjednicama vijeća se blagovremeno obavještava i predsjednik vijeća i član vijeća. U konkretnom slučaju na dan 30.06.2009. godine pošao je u kancelariju kod Vidomira Boškovića da ga zamoli da bude član vijeća u dva predmeta. Drugi predmet koji je tog dana trebao da bude vijećan je predmet okrivljenog Čoković Šefka. Kod Vidomira Boškovića pošao je iz razloga što član vijeća sudija Drago Konatar iz objektivnih razloga nije mogao da prisustvuje sjednici vijeća jer je toga dana imao zakazan glavni pretres u predmetu K.br. 52/05 protiv okrivljenih Kurtagić Irfana i dr. zbog krivičnog djela iz čl.144 st.1 tačka 2 Krivičnog zakonika i čl.403 st.2 u vezi st.1 KZ i okrivljenog Orhana Musića zbog krivičnog djela iz čl.377 st.2 u vezi st.1 u kojem predmetu je on bio stalni sudija. Tog dana kod sudije Draga Konatara bila je pristupila vještak za sudsku medicinu prof. dr Dragana Čukić koja se upoznavala sa predmetom i sudjenje u tom predmetu je trajalo duže od tri godine. Po izmjeni godišnjeg rasporeda poslova u Višem sudu u Bijelom Polju za 2009. godinu Su.br.865/09 od 16.06.2009. godine u drugostepenim predmetima u I vijeće bio je odredjen on kao predsjednik vijeća a članovi vijeća su bili Vukomir Bošković i Drago Konatar. U predmetima Kž. u kojima je on postupao kao sudija izvjestilac navedenim godišnjim rasporedom poslova njemu je bio odredjen za predsjednika vijeća Vukomir Bošković a sudiji Radoslavu Konataru sudija Vidomir Bošković. On, sudija Vukomir Bošković kao predsjednik vijeća i član vijeća, sudija Vidomir Bošković pošli su u malu salu gdje je bilo zakazano održavanje javne sjednice oko 10,00 časova i kao izvjestilac prvo je upoznao predsjednika i člana vijeća da su ispunjene sve procesne pretpostavke da se održi sjednica vijeća u krivičnom predmetu okrivljenog Rovčanin Radoslava Kž.br.3226/08 a na sjednicu vijeća je bio pristupio samo okrivljeni Rovčanin Radoslav dok nije bio pristupio Viši državni tužilac iz Bijelog Polja. Objasnio je da dalji tok sjednice vijeća ide tako što se sudija izvjestilac obraća predsjedniku vijeća da li može sjednica vijeća da počne što predsjednik vijeća i odobrava a tom prilikom sudija izvjestilac daje primjerak pisano izradjene presude predsjedniku vijeća koji istu čita i uočava eventualne pogreške kako kroz izreku presude tako i njene

razloge, dok za to vrijeme izvjestilac izlaže stanje stvari iz spisa predmeta. Sudija izvjestilac bi prvo pročitao optužnicu a nakon toga odbranu okrivljenog koju je dao u prethodnom postupku gdje je vodjena istraga kao i pojašnjenje ili izmjene date na glavnom pretresu a nakon toga bi sudija izvjestilac iznio koji su sve dokazi izvedeni na glavnom pretresu i pojedinačno iznio činjenice koje su iz tih dokaza utvrđene. Posle toga se prelazilo na odmjeravanje kazne, koje je činjenice prvi sud uzeo u ocjenu za okrivljenog prilikom odmjeravanja kazne, da li je okrivljeni ranije osudjivan ili nije. Pismeno izradjena presuda shodno čl.369 Zakonika o krivičnom postupku u izreci presude mora da sadrži i podatke o osudjivanosti okrivljenog i za koja krivična djela i sudija izvjestilac bi upoznao predsjednika vijeća i člana vijeća iako predsjednik vijeća ima pismeni primjerak presude na koju kaznu je okrivljeni osudjen a potom bi se prelazilo na iznošenje navoda u žalbama izjavljenim protiv presude povodom koje se i održavala sjednica vijeća a na kraju se pozivao okrivljeni da ukoliko ima iznese nešto van navoda žalbe. Sudija Vidomir Bošković u predmetu Rovčanin Radoslava nakon što je izvršena prozivka i okrivljeni ušao u salu za vijećanje odmah je rekao da je kao sudija Osnovnog suda u Bijelom Polju prije nekoliko godina protiv istog okrivljenog donio Rješenje o sprovođenju istrage i sprovodio istražne radnje i da se mora izuzeti a tako je činjeno i ranije. Vukomir Bošković ili on kazali su Vidomiru Boškoviću da pozove parničara Nedjeljka Mrdaka koji im je od ranije više puta izlazio u susret ne samo u njegovom vijeću nego i u vijeću kojim je predsjedavao Vukomir Bošković. Presudom KŽ.br.1326/08 odbijene su kao neosnovane žalbe okrivljenog Rovčanina i ODT-a u Bijelom Polju i potvrđena presuda Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.646/07 od 09.06.2008. godine. Nakon toga je izvršena prozivka okrivljenog Čoković Šefka koji je ušao u salu za vijećanje i sjeo na mjesto određeno za okrivljenog a nakon toga je sudija Vukomir Bošković kazao da on ne može da postupa u tom predmetu kao predsjednik vijeća iz razloga što je kao sudija Osnovnog suda u Bijelom Polju protiv okrivljenog Čoković Šefka vodio istražne radnje po zahtjevu za sprovođenje istrage i da nebi došlo do odlaganja sjednice rekao je Vukomiru Boškoviću da pozove Vidomira Boškovića što je Vukomir Bošković i učinio. Po ulasku u prostoriju sale za vijećanje Vidomir Bošković je predsjedavao i on ga je nakon toga upoznao da su ispunjeni uslovi da se sjednica vijeća održi a na sjednicu je pristupio samo okrivljeni Čoković Šefko a nije pristupio njegov branilac adv. Lutvo Camić iz Bijelog Polja kao ni Viši državni tužilac. Kao sudija izvjestilac odmah je dao primjerak prvostepene presude predsjedniku vijeća, Vidomiru Boškoviću, protiv okrivljenog Čoković Šefka i pročitao je optužnicu i izložio šta je taj okrivljeni u svojoj odbrani iznio u prethodnom postupku i pojasnio na glavnom pretresu kao i koji su dokazi izvedeni. Sjeća se da okrivljeni Čoković Šefko nije priznao izvršenje krivičnog djela i u toku glavnog pretresa pred prvostepenim sudom izvedeni su pisani dokazi a saslušan je i vještak elektro struke. Nakon toga je prešao na ocjenu pisanih dokaza i posebno je obratio pažnju na priznanicu da je Čoković Šefko dana 26.12.2007. godine kada mu je isključena struja za neovlašćenu potrošnju uplatio u korist računa Elektrodistribucije u Bijelom Polju iznos od 13.766,22 eura a da je krivična prijava podnijeta nadležnom tužiocu tek 20.02.2008. godine, a osim toga okrivljeni je za neovlašćenu potrošnju električne energije uplatio veći iznos od 3.936,80 eura od onog koji je našao vještak. Tom prilikom je naveo nesporne činjenice da je okrivljeni Čoković Šefko otklonio posledice djela i nadoknadio štetu prouzrokovanu krivičnim djelom i to u većem dijelu od onog naznačenog u presudi. Prilikom iznošenja činjenica kroz odmjeravanje kazne izložio je da je lice Čoković Šefko tri puta osudjivan i to drugi put na uslovnu osudu 1992. godine i sjeća se da je Mrdak Nedjeljko kao parničar u šali kazao da se u konkretnom slučaju radi o čisto građansko pravnom odnosu, da je okrivljeni Čoković Šefko za neovlašćenu potrošnju električne energije izvršio uplatu u većem iznosu u odnosu na onaj na koji je podnijeta krivična prijava. Kod preinačenja konkretne prvostepene presude imali su u vidu krivično djelo koje je okrivljenom Čoković Šefku

stavljeno na teret i olakšavajuće okolnosti koje je prvostepeni sud uzeo okrivljenom prilikom odmjeravanja kazne i istu okrivljenom ublažio na tri mjeseca zatvora i u momentu vijećanja nije ni pomislio na institut uslovne osude kao i da ne postoji jer se rukovodio okolnostima pod kojima je okrivljeni Čoković Šefko izvršio konkretno krivično djelo. A nezavisno od okrivljenog Čoković Šefka za krivično djelo u pitanju za 30 godina njegovog rada kao sudije krivičara ni u Osnovnom sudu u Beranama dok je radio kao ni u Višem sudu u Bijelom Polju za krivično djelo neovlašćena potrošnja električne energije nije izrečena kazna zatvora a što se može provjeriti kroz Kž. pedmete. U predmetu okrivljenog Čoković Šefka su on, predsjednik vijeća Vidimir Bošković i član vijeća Nedjeljko Mrdak u njegovoj kancelariji sačinili zapisnik o vijećanju i glasanju koji je potpisan i stavljen u poseban koverat a potpisan je i zapisnik o održanoj sjednici vijeća. Istog dana odnosno 30.06.2009. godine pismeno je uradio presudu u konkretna dva Kž. predmeta da bi dobio u vremenu a nakon toga je pošao kao stalni sudija na sudjenje kojim je predsjedavao Rade Konatar u predmetu okrivljenih Kurtagića. Dana 01.09.2008. godine od strane predsjednika Višeg suda Gavrila Čabarkape, preko predsjednika Vrhovnog suda prebačen je u specijalizovano odjeljenje za krivična djela protiv korupcije a u specijalizovano odjeljenje su izabrane stručne sudije sa dugogodišnjim iskustvom. Pored Kž predmeta u 2008. i 2009. godini dodjeljivani su mu u rad i predmeti sa koruptivnim elementima kako prvostepeni tako i Kž predmeti. Po rokovniku za 2009. godinu od 09.02. do 30.07. izgubio je puna 42 radna dana kao stalni sudija u prvostepenim predmetima u kojima su predsjedavale sudije Vukomir Bošković i Drago Konatar ne računajući dane kada su otvarani glavni pretresi u drugostepenim predmetima kod dvojice sudija Konatara, a ti izgubljeni dani se ne uračunavaju u normu. Bila je praksa u Višem sudu u Bijelom Polju da i sudije parničari postupaju ne samo u drugostepenim krivičnim predmetima nego i kao stalne sudije u prvostepenim krivičnim predmetima a što se može provjeriti kroz predmete sa oznakama K i Kž. Naveo je da je očigledno da je u predmetu Čoković Šefka napravljen previd prilikom preinačenja prvostepene presude i ništa drugo. Okrivljenog Čoković Šefka je prvi i zadnji put vidio na održanoj javnoj sjednici vijeća i nakon svega što se desilo preko pisarnice suda tražio je presudu kojom je okrivljeni Čoković Šefko ranije osuđivan i to u 2007. godini po presudi Kž.br.669/07 od 02.07.2007. godine zbog krivičnog djela ugrožavanje javnog saobraćaja opasnom radnjom i opasnim sredstvom iz čl.340 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika u kojem predmetu je on postupao kao izvjestilac. Presudom Kž.br.669/07 od 02.07.2007. godine odbijene su kao neosnovane žalbe ODT iz Bijelog Polja i branioca okrivljenog Čokovića i potvrđena presuda Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.273/06 od 15.12.2006. godine kojom je okrivljeni Čoković Šefko osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 45 dana. Naveo je da je njegov rad počeo da se prati kroz presude od 16.12.2008. godine i to u vezi krivičnog predmeta iz Kolašina i krivičnog predmeta iz Mojkovca a u kojim predmetima je on postupao kao sudija izvjestilac. Prije konkretnog slučaja protiv njega je podnijeta anonimna prijava koja je od strane Sudskog savjeta prosljedjena Upravi policije Podgorica a onda PJ Berane sa kojom ga je inspektor za kriminal upoznao i svi navodi iz te krivične prijave su provjereni i ne odgovaraju istini.

U svojoj odbrani na glavnom pretresu od 18.02.2011. godine okrivljeni Adrović Atif je u bitnom ponovio svoju odbranu datu pred Istražnim sudijom ovog suda od 30.09.2009. godine i pojasnio da je za svo vrijeme rada u Višem sudu u Bijelom Polju oko 15 godina postupao po prvostepenim krivičnim predmetima, Kž predmetima i u predmetima istrage. Naveo je da je njegovo vijeće ne samo u konkretnom predmetu nego i ranije pogrešno primjenjivalo zakonske odredbe vezane za uslovnu osudu a to je kasnije došao do saznanja kada je došao do primjeraka pisanih presuda gdje je predsjednik vijeća bio ujedno i predsjednik krivičnog odjeljenja Višeg suda u Bijelom Polju sudija Radoslav

Konatar. On je smatrao da ako je okrivljenom bila izrečena uslovna osuda za umišljajno krivično djelo bez obzira što je posle te izrečene uslovne osude kao mjere upozorenja bilo proteklo pet godina a okrivljeni je izvršio ponovo umišljajno krivično djelo oni su odredbe koje se odnose na uslovnu osudu tumačili tako da se okrivljenom može izreći uslovna osuda ako je od prve izrečene uslovne osude do druge uslovne osude proteklo 5 i više godina a kako su i u konkretnom slučaju postupili. I prvostepeni sudovi su konkretnu odredbu pogrešno primjenjivali pa je sada i Krivični zakonik u tom pogledu izmijenjen. Nakon što je protiv njega pokrenut disciplinski postupak njegove kolege sudije krivičari Radoslav Konatar i Drago Konatar su došli kod njega u kancelariju i tom prilikom sudija Radoslav Konatar je i dalje tvrdio da su pravilno primjenjivali odredbe vezane za uslovnu osudu. Naveo je da se ne sjeća koliko prije sjednice vijeća je vremenski zadužio predmet okrivljenog Čoković Šefka a što se može provjeriti kroz KŽ upisnik a ne sjeća se koliko je trajala sjednica na kojoj je odlučivano po žalbi na presudu u predmetu okrivljenog Čoković Šefka, a tek kasnije je saznao da je postupao u predmetu okrivljenog Čokovića i ranije a prvi put u javnoj sjednici u konkretnom predmetu a prije toga je postupao u predmetu okrivljenog Čokovića u nejavnoj sjednici obzirom da u toku godine u Višem sudu u Bijelom Polju ima u radu i po 1.000 KŽ predmeta. U predmetu okrivljenog Čokovića nije bilo žalbe tužioca već samo žalba branioca okrivljenog Čoković Šefka a sjednici vijeća nije prisustvovao ni tužilac ni branilac okrivljenog. Objasnio je da u konkretnom slučaju a imajući u vidu sve okolnosti odnosno da je okrivljeni Čoković platio više nego što je bio dužan prije podnošenja krivične prijave i da se član vijeća parničar Nedjeljko Mrdak izjasnio da se radi o građansko pravnom odnosu, da nije razmišljao da treba ukinuti presudu po krivici Čoković Šefka jer je u konkretnom slučaju bio teži oblik krivičnog djela krađa zbog vrijednosti protivpravno prisvojene električne energije. U konkretnom slučaju oštećeni nije postavio imovinsko pravni zahtjev i da je imao namjeru nekome da pomogne bilo bi najlakše da se presuda ukine i da se kroz ukidne razloge ukaže Osnovnom sudu da Osnovni sud izrekne uslovnu osudu ili da eventualno okrivljenog oslobodi od optužbe. Objasnio je da kada je okrivljeni Čoković Šefko ušao u sudnicu on je kao sudija izvjestilac upoznao predsjednika vijeća Vukomira Boškovića da je branilac okrivljenog Čokovića uredno pozvan a da nije pristupio, da je uredno pozvan tužilac koji takodje nije pristupio a da je pristupio okrivljeni i da su ispunjene procesne pretpostavke da se održi sjednica vijeća. U tom momentu Vukomir Bošković je rekao da ne može postupati u predmetu okrivljenog Čokovića jer je već postupao kao Istražni sudija kod Osnovnog suda u Bijelom Polju a okrivljeni Čoković Šefko je bio u sudnici. Motiv za ovakvo njegovo postupanje i to ne samo u dva konkretna predmeta nego uopšte u drugostepenim krivičnim predmetima je bio da se završi što veći broj predmeta kako bi sud bio približno ažuran a zahtjevi da sud bude ažuran dolazili su svake nedjelje od strane predsjednika Višeg suda u Bijelom Polju i predsjednika Vrhovnog suda dostavljanjem dopisa da se da prioritet u radu odredjenoj strukturi predmeta a po čemu su oni i postupali. Objasnio je da predsjednik vijeća i član vijeća u predmetima okrivljenog Čokovića i Rovčanina više dana prije sjednice vijeća nijesu dobili primjerak prvostepene presude i žalbe stranaka radi pripreme za sjednicu vijeća i to je bila praksa u Višem sudu u Bijelom Polju jer se radilo o sudijama sa iskustvom, jer sudija izvjestilac izvještava o predmetu i drugačije nebi ništa stigli da urade i normalno je da je najbolje upoznat sa predmetom sudija izvjestilac jer on mora da pripremi sjednicu vijeća. Obzirom da je sudija Vukomir Bošković napustio salu za vijećanje ostalo je prazno mjesto predsjednika vijeća i pošto je okrivljeni Čoković već bio u sali gdje je trebalo da se održi sjednica vijeća čekali su da dodje sudija Vidomir Bošković obzirom da je okrivljeni Čoković Šefko prozvan dok je predsjedavao sudija Vukomir Bošković i nakon dolaska sudije Vidomira Boškovića sjednica je odmah počela i on je dao primjerak prvostepene presude predsjedniku vijeća. Naveo je da je u drugostepenim krivičnim predmetima postupao i predsjednik Višeg suda u Bijelom

Polju Tofil Žujović i to u jednom predmetu u kojem je on postupao kao predsjednik vijeća a sudija izvjestilac je bio Radoslav Konatar i na toj sjednici se postupalo na isti način kao i u predmetu okrivljenog Čoković Šefka. Nikada se nije dogovarao sa okrivljenim Bošković Vidomirom na koji način da odluče u predmetu okrivljenog Čokovića, kasnije je vodio polemiku sa okrivljenim Bošković Vidomirom kojoj je bio prisutan i Radoslav Konatar i mišljenje Vidomira Boškovića je bilo da su on i Radoslav Konatar pogrešno primjenjivali odredbe koje se odnose na uslovnu osudu a uz tu konstataciju je on i razriješen sudijske funkcije odnosno da je nestručno primjenjivao odredbe koje se odnose na uslovnu osudu. Naveo je da je vezano za osudjivanost okrivljenog Čokovića saopštio da je okrivljeni Čoković osudjivan tri puta a poseban akcenat je stavio na to da je okrivljenom Čokoviću zadnji put izrečena uslovna osuda 1992. godine i to je bio razlog da se okrivljenom Čokoviću ponovo izrekne uslovna osuda. Naveo je da je Bošković Vidomir upoznat sa predmetom okrivljenog Čokovića u sudnici a to je bila i praksa a tako je postupano i u slučaju kada bi on bio predsjednik vijeća a sudija izvjestilac Vidomir Bošković i sudija izvjestilac bi njega i drugog člana vijeća upoznao sa spisima predmeta tek na sjednici vijeća a ni sada se ništa nije promijenilo u postupanju u drugostepenim krivičnim predmetima u Višem sudu u Bijelom Polju. Naveo je da je njegovo postupanje u predmetu okrivljenog Čokovića bilo rukovodjeno ranijim njegovim postupanjem u predmetima KŽ, gdje mu je predsjednik vijeća bio predsjednik krivičnog odjeljenja Radoslav Konatar i to je bilo njihovo mišljenje kao najstarijih kolega po stažu u Višem sudu i smatrao je da postupa ispravno i oni su računali period od pet godina od uslovne osude.

Branilac okrivljenog Adrović Atifa advokat Kasim Dizdarević završnu riječ je počeo analizom navoda iz činjeničnog opisa optužnice gdje je navodeno kako su: "optuženi Adrović Atif i Bošković Vidomir prećutali činjenicu da je Čoković Šeko osudjen", pa se postavlja pitanje kome su oni to prećutali, da li jedan drugom, ili nekom trećem, a trećeg nema, ni u optužnici niti je on procesuiran, pa bi se stekao utisak da su jedan drugog u pogledu te činjenice pogrešno izvještavali, što je pravni nonsens, jer uvijek mora postojati druga strana kojoj se nešto prećutkuje. Njegovom branjeniku kao i okrivljenom Bošković Vidomiru, je stavljeno na teret postupanje u vijeću sastavljenom samo od njih dvojice, što je takodje apsurd, imajući u vidu zakonsko rješenje koje podrazumijeva imperativno rješenje po kojem svako vijeće pred Višim sudom u postupku odlučivanja po žalbi mora biti sastavljeno od trojice sudija profesionalaca. U optužbi je navodeno da je njegov branjenik zajedno sa okrivljenim Bošković Vidomirom, Čoković Šefku pribavio korist. U činjeničnom opisu dispozitiva optužnice, kao ni tokom glavnog pretresa, optužba nije konkretizovala u čemu se sastoji ta korist, a korist u krivično - pravnom smislu riječi podrazumijeva svoj ekvivalent bilo u novcu, bilo u nekoj robi ili stvari. Na ove nedostatke u optužbi je ukazao sa razloga što se optužba zadovoljila samo paušalnim navodjenjem pojedinih, ne svih elemenata koji predstavljaju obilježje bića predmetnog krivičnog djela. Konkretni krivični postupak je rezultat onog što on mora kazati slijedeći odbranu njegovog branjenika, a to je da je on bio cilj meta i da je protiv njega i prije nego što je pokrenut ovaj krivični postupak bila pokrenuta prava haranga. Njegov branjenik je u pravosudju proveo gotovo 36 godina, i umjesto da svoju karijeru završi nekim skromnim priznanjem ili nagradom, dobio je krivični progon. Kako drugačije objasniti činjenice koje su utvrđene tokom glavnog pretresa, a odnose se na brojne previde i propuste, koji su počinjeni i od strane vijeća Višeg suda u Bijelom Polju u drugom personalnom sastavu, kao i od strane instanciono viših sudova u Crnoj Gori, odnosno Apelacionog i Vrhovnog suda a konkretni krivični postupak bio je pokrenut prije nego što je čak bila i utvrđena povreda Krivičnog zakonika, na štetu Čoković Šefka. Ukazao je i na dokaze koji se odnose na stav Sudskog savjeta u pogledu funkcionalnog imuniteta i da je Ustav propisao da se funkcionalni imunitet odnosi

samo i isključivo na zaštitu od krivičnog progona u vršenju funkcije. Obzirom da ni iz jednog izvedenog dokaza nije utvrđeno da je njegov branjenik izvršio predmetno krivično djelo, za čije ispunjenje su potrebni brojni uslovi, predložio je da sud njegovog branjenika oslobodi od optužbe i naknadi mu troškove koje je imao na ime angažovanog branioca.

Okrivljeni Adrović Atif prihvatio je završnu riječ svog branioca i napomenuo da je Čoković Šefka prvi i jedini put vidio za vrijeme trajanja konkretne sjednice.

Sud je u dokaznom postupku pročitao odluku Skupštine Republike Crne Gore o izboru Vidomira Boškovića za sudiju Višeg suda u Bijelom Polju objavljenu u Sl.listu RCG broj 78/2004 od 22.12.2004. godine Su-Sk broj 01-302/4 od 14.12.2004. godine, saslušao svjedoka Mrdak Nedjeljka, izvršio uvid u spise predmeta Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.08/436 i presudu Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.08/436 od 27.11.2008. godine po krivici Čoković Šefka, izvršio uvid u spise predmeta Višeg suda u Bijelom Polju Kž.br.1498/08 i presudu Višeg suda u Bijelom Polju Kž.br.1498/08 od 30.06.2009. godine, pročitao presudu Vrhovnog suda CG KZZ 19/09 od 23.12.2009. godine, pročitao odluku Skupštine Republike Crne Gore o izboru Atifa Adrovića za sudiju Višeg suda u Bijelom Polju broj 02-898/2 od 17.05.1995. godine objavljenu u Sl.listu RCG broj 17/1995, saslušao svjedoke Konatar Draga i Bošković Vukomira, izvršio uvid u spise predmeta Vrhovnog suda Crne Gore KZZ br.19/09, pročitao odluku Sudskog Savjeta Su R br.1580/09 od 11.11.2009. godine, odluku Sudskog savjeta Su R br.1577/09 od 11.11.2009. godine, pročitao izvještaj disciplinske komisije DP br.4/09 od 26.10.2009. godine, pročitao izmjenu godišnjeg rasporeda poslova u Višem sudu u Bijelom Polju za 2009. godinu Su.br.865/09 od 16.06.2009. godine, pročitao izmjenu godišnjeg rasporeda poslova Višeg suda u Bijelom Polju za 2009. godinu Su.br.1368/09 od 15.09.2009. godine, pročitao godišnji raspored poslova Višeg suda u Bijelom Polju za 2008. godinu Su.br.134/08 od 21.01.2008. godine, pročitao presudu Osnovnog suda u Plavu K.br.156/2007. od 06.12.2007. godine, presudu Višeg suda u Bijelom Polju Kž.br.24/08 od 11.04.2008. godine, presudu Višeg suda u Bijelom Polju Kž.br.681/07 od 10.09.2007. godine, presudu Višeg suda u Bijelom Polju Kž.br.814/05 od 13.01.2006. godine, presudu Vrhovnog suda CG KŽ I.br.7/09 od 15.06.2009. godine, presudu Vrhovnog suda CG KZZ br.8/10 od 10.05.2010. godine, pročitao dopis Sudskog Savjeta Su.R. br.1112/2010 od 18.10.2010. godine, pročitao izvod iz KE Uprave policije PJ Berane broj 03/3-245-4480 od 29.07.2010. godine na ime Adrović Atifa i izvod iz KE Uprave policije PJ Bijelo Polje broj 1716 od 28.07.2010. godine na ime Bošković Vidomira. Sud je odbio predlog okrivljenih i branilaca da se u dokaznom postupku provedu kao dokazi odluke Višeg suda u Bijelom Polju Kž.br.302/08 od 19.11.2008. godine, Kž.br.361/06 od 12.04.2006. godine, Kž.br.226/05 od 11.04.2005. godine i presuda Osnovnog suda u Pljevljima K.br.36/01. Ovo iz razloga što je presuda Osnovnog suda u Pljevljima K.br.36/01 nekompletna i nečitka a iz obrazloženja presude Višeg suda u Bijelom Polju Kž.br.302/08 od 19.11.2008. godine proizilazi da je okrivljeni Lekić Ljubiša osudjivan presudom Osnovnog suda u Kolašinu K.br.08/04 od 18.02.2004. godine zbog krivičnog djela iz čl.136 tačka 1 KZ-a i okrivljenom izrečena uslovna osuda 3 mjeseca zatvora uslovno na dvije godine, odnosno okrivljenom nije izrečena kazna. Presuda Kž.br.226/05 Višeg suda u Bijelom Polju od 11.04.2005. godine nije provedena kao dokaz iz razloga što je u istoj u obrazloženju navedeno da je okrivljeni Bešić Mejrīm dva puta osudjivan bez navodjenja broja i datuma presude, bez navođenja krivičnog djela za koje je okrivljeni osuđen i koja krivična sankcija je okrivljenom izrečena a presuda Višeg suda u Bijelom Polju Kž.br.361/06 od 12.04.2006. godine nije provedena kao dokaz iz razloga što u istoj nije naveden broj i datum ranijih presuda kojima je okrivljeni Kljajević Laleta oglašen krivim, zbog kojih krivičnih djela i

koje krivične sankcije su tom okrivljenom izrečene. Sud je odbio predlog okrivljenog Adrović Atifa da se u dokaznom postupku od Vrhovnog suda CG pribavi anonimna krivična prijava koja je podnijeta protiv tog okrivljenog sa svim priložima a imajući u vidu da se radi o dokazu na kojem se ne može zasnivati sudska odluka. Sud je također odbio predlog okrivljenih i branilaca da se u dokaznom postupku u svojstvu svjedoka sasluša predsjednik Višeg suda u Bijelom Polju Tofil Žujović a na okolnosti načina ukupnog rada drugostepenih krivičnih vijeća u Višem sudu u Bijelom Polju imajući u vidu da je predsjednik Višeg suda u Bijelom Polju Tofil Žujović izabran na tu funkciju odlukom Sudskog savjeta Su R.br.612/09 od 09.06.2009. godine pa se imenovani po nalaženju suda nebi mogao izjašnjavati o okolnostima ukupnog rada drugostepenog krivičnog vijeća u Višem sudu u Bijelom Polju jer je izabran na tu funkciju 20 dana prije donošenja presude Višeg suda u Bijalom Polju koja je predmet konkretnog krivičnog postupka a koja je donijeta 30.06.2009. godine. Sud je prihvatio odustanak okrivljenih i branilaca od predloga da se u dokaznom postupku u svojstvu svjedoka sasluša Radoslav Konatar a imajući u vidu da su u dokaznom postupku kao dokazi provedene odluke Višeg suda u Bijelom Polju u kojima je svjedok Radoslav Konatar postupao kao predsjednik vijeća.

Svjedok Mrdak Nedjeljko u svom iskazu na glavnom pretresu od 25.03.2011. godine naveo je da je dana 30.06.2010. godine kod njega u kancelariju došao sudija Vidomir Bošković i obavijestio da ga pozivaju sudije Vukomir Bošković i Atif Adrović da učestvuje kao član vijeća u nekom predmetu u kojem sudija Vidomir Bošković nije mogao da učestvuje iz nekih procesnih razloga za koje razloge se nije posebno interesovao. Inače radi kao sudija parničar u Višem sudu u Bijelom Polju i prihvatio je poziv iz razloga kolegijalnosti a i zbog toga što je u sudu bilo uvedeno mobilno stanje da se ažurira rad suda a i zbog toga da se nebi odlagala zakazana sjednica, a to je bilo i uobičajeno da se u situacijama kada u vijeću ne može da učestvuje sudija krivičar a nema drugog sudije krivičara poziva da u vijeću učestvuje sudija parničar i to je bila uobičajena praksa u Višem sudu u Bijelom Polju. Tog dana učestvovao je kao član vijeća u dva krivična predmeta i to u jednom predmetu u kojem je predsjednik vijeća bio sudija Vukomir Bošković a sudija izvjestilac Atif Adrović i kada se završila sjednica vijeća u tom predmetu sudija izvjestilac ih je obavijestio da ima zakazanu još jednu sjednicu u predmetu protiv okrivljenog Čokovića. Kako sudija Vukomir Bošković nije mogao da učestvuje u vijeću u tom predmetu jer je postupao kao istražni sudija u prvostepenom postupku u istom predmetu sudija Atif Adrović ga je zamolio da pozove sudiju Vidomira Boškovića kako bi zamijenio Vukomira Boškovića da se sjednica nebi odlagala što je Vukomir Bošković i učinio. Nakon što je došao Vidomir Bošković u salu u kojoj su se oni nalazili i gdje se inače održavaju sjednice vijeća održana je sjednica vijeća u prisustvu okrivljenog Čokovića. Nakon što je sudija izvjestilac Atif Adrović kratko izložio predmet na predlog tog sudije u nejavnom dijelu sjednice donijeli su odluku da se preinači prvostepena odluka u dijelu odluke o kazni i umjesto kazne zatvora okrivljenom Čokoviću izrekli su uslovnu osudu ne sumnjajući da je predlog zakonit. Tvrdio je kategorično da ih sudija izvjestilac nije obavijestio da je okrivljeni Čoković ranije kažnjavan niti je sudija izvjestilac iznio ni jedno sporno činjenično i pravno pitanje tako da nijesu imali šta sporno da raspravljaju. Nije sumnjao u zakonitost predloga i zbog toga što je sudija izvjestilac bio krivičar koji se krivičnom materijom bavio oko 30 godina tako da je smatrao da je prelog zakonit i prihvatio je taj predlog a da ih je sudija izvjestilac obavijestio da je okrivljeni kažnjavan postvilo bi se pitanje da li se okrivljenom može izreći uslovna osuda jer on kao parničar zna da se u nekim situacijama ne može izreći uslovna osuda ako je okrivljeni ranije kažnjavan kaznom zatvora za krivično djelo izvršeno sa umišljajem i ako nije proteklo vrijeme od pet godina od te kazne. Kako te činjenice nijesu iznijete od strane sudije izvjestioca smatrao je

njegov predlog zakonitim i donijeta je takva odluka. Sudija izvjestilac je posebno apostrofirao da se radi o krivičnom djelu krađa struje, kao i činjenicu da je okrivljeni platio znatno viši iznos nego što je utvrđeno u krivičnom postupku i da je uplatu izvršio prije pokretanja krivičnog postupka kao i to da za krađu struje niko nije kažnjen zatvorskom kaznom. Objasnio je da je često postupao kao član vijeća u drugostepenim krivičnim predmetima u Višem sudu u Bijelom Polju a sa sadržinom predmeta bi se upoznao u sali za sjednice kada se otvori sjednica i tek onda bi se upoznao sa sadržinom predmeta i sa imenom lica koje je okrivljeno. U konkretnom slučaju okrivljenog nije poznavao niti je imao bilo kakav razlog da okrivljenom pomaže pa se postavlja pitanje kako nekom pomaže sa umišljajem i donosi nezakonitu odluku a to lice ni ne poznaje i zato nema nijedan razlog a iz razgovora koji je vodjen vezano za predmet okrivljenog Čokovića nije mogao zaključiti da Bošković Vidomir i Atif Adrović poznaju okrivljenog Čokovića. Sudija izvjestilac Atif Adrović dao je primjerak prvostepene presude okrivljenom Bošković Vidomiru kada je počela sjednica vijeća a sjednica vijeća je trajala vrlo kratko jer ako nema spornih pitanja nema o čemu da se raspravlja. Objasnio je da je radio kao sudija u građanskoj materiji šest godina u Višem sudu u Bijelom Polju i šest godina u Osnovnom sudu a nije postupao tokom svoje karijere kao istražni sudija ili kao predsjednik vijeća u krivičnoj materiji i nikada godišnjim rasporedom poslova nije bio određen za člana vijeća u krivičnim predmetima u drugom stepenu. Što se tiče predmeta u građanskoj materiji objasnio je da uvijek dobije u rad više predmeta od broja koji je predviđen normom tako da su bili opterećeni zbog čega je u sudu uveden i prekovremeni rad a bile su angažovane i sudije iz drugih sudova kako bi se ažurirao rad tog suda obzirom da je u Višem sudu u Bijelom Polju imao veliki broj nezavršenih predmeta iz ranijih godina, a to je uvedeno od strane Sudskog savjeta, to stanje se odnosilo i na predmete iz građanske i krivične materije. Objasnio je da je izabran za sudiju Višeg suda u Bijelom Polju 2004. godine i od tada zna da je u tom sudu mobilno stanje odnosno angažovane su sudije parničari u krivičnim vijećima u nedostatku sudija krivičara i dešavalo se da sudija krivičar koji je određen po rasporedu poslova ne može da postupa u predmetu iz nekih razloga a ovo se odnosilo na postupanje i u prvostepenim i u drugostepenim predmetima samo što je u prvostepenim predmetima predsjednik suda usmenim nalogom određivao sudiju parničara da postupa u prvostepenim krivičnim predmetima i ovakva praksa je nastavljena sve dok nije pokrenut konkretni krivični postupak. Za ovakvo postupanje morao je znati i novoizabrani predsjednik suda jer je imao svaki dan na uvid svesku koju su potpisivali članovi vijeća u svakom konkretnom predmetu pa nikada nije na to upozorio jer da je predsjednik suda upozorio sudije zbog takvog postupanja zašto bi on išao da bude član vijeća u krivičnim predmetima ako predsjednik suda to ne odobrava i predsjednik suda je prećutno odobrio tu radnju. Naveo je da misli da je okrivljeni Čoković kada je izvršena njegova prozivka ušao u salu za vijećanje i da je okrivljenom rečeno da sačeka dok ne dođe sudija Vidomir Bošković a objasnio je da se sudija Vukomir Bošković odmah sjetio da je postupao kao istražni sudija u predmetu okrivljenog Čokovića čim je sudija izvjestilac rekao da je taj predmet sledeći na vijećanju pa je izvršena provjera uvidom u predmet i utvrđeno je da je zaista Vukomir Bošković postupao kao istražni sudija u tom predmetu i tada je zamoljen da pozove Vidomira Boškovića kako bi ga zamijenio. Činjenica da je sudija Vukomir Bošković postupao kao istražni sudija u predmetu okrivljenog Čokovića predstavljala je razlog za izuzeće i da se donese rješenje da se sudija Vukomir Bošković izuzme od postupanja u tom predmetu i da se odredi drugi sudija koji bi postupao ali to nije činjeno ni u konkretnom kao ni u jednom drugom slučaju, a da se ispoštovala procedura sjednica vijeća se istog dana nebi mogla održati i takve situacije su rešavane pozivanjem od strane predsjednika vijeća ili sudije izvjestioca nekog člana. Ako to nije mogao biti sudija krivičar onda se pozivao sudija parničar, što je predstavljalo kršenje procedure a što je bilo poznato i predsjedniku suda koji je to

prećutno odobravao i da je rečano da se ne može postupati na taj način njemu bi to odgovaralo jer se nebi zamjerao nikome. Dok je u sali za vijećanje sa sudijom izvjestiocem Atifom Adrovićem čekao da dodje sudija Vidimir Bošković nijesu spominjali građansko pravni odnos a građansko pravni odnos nijesu spominjali ni u toku sjednice jedino mu je sudija izvjestilac rekao da je okrivljeni platio veći iznos nego što je utvrđena šteta i da se može osloboditi a on je rekao sudiji izvjestiocu da je samim plaćanjem okrivljeni priznao da je izvršio krivično djelo i da se iz tog razloga ne može osloboditi. Postupajući kao sudija parničar u drugostepenim krivičnim predmetima nije imao priliku da se ranije prije održavanja sjednice vijeća upozna sa spisima predmeta o kojima će se odlučivati obzirom da je pozivan za člana vijeća u situacijama kada je sjednica trebala da počne a utvrdilo se da nema člana vijeća i upoznavao bi se i o okrivljenom i o sadržini predmeta na sjednici vijeća jer prije toga nije imao priliku da se upozna sa spisima predmeta a nije ni znao da će biti član vijeća. Objasnio je da je u konkretnom predmetu vijećanje u nejavnom dijelu sjednice trajalo možda jedan minut ili dva i nijesu ništa komentarisali o odluci on i predsjednik vijeća jer je sudija izvjestilac predložio odluku, nije bilo spornih pitanja i spornih činjenica i oni su prihvatili odluku smatrajući da je ista na zakonu zasnovana. Objasnio je da je uloga predsjednika vijeća da rukovodi sjednicom, da daje riječ članovima vijeća a prvo sudiji izvjestiocu a takodje i da daje riječ i okrivljenom i njegovom braniocu ukoliko okrivljeni ima branioca i na tim sjednicama se ne vodi zapisnik već naknadno se sačinjava zapisnik o vijećanju i koliko mu je poznato Vidimir Bošković je upoznat sa spisima predmeta koji je bio predmet vijećanja na isti način kao i on odnosno na sjednici vijeća a da li je Vidimir Bošković imao ranije saznanja o tom predmetu o tome se nije mogao izjasniti. Naveo je da je protiv njega vodjen postupak za razrešenje i predlog za njegovo razrešenje je odbijen kao neosnovan jer nijesu postojali razlozi za njegovo razrešenje kao i razrešenje njegovog kolege Bošković Vidomira jer je komisija ispitivala razloge za razrešenje i sačinila izvještaj o tome odnosno da nijesu zlopotrijebili službeni položaj u konkretnom predmetu i tu odluku je donio Sudski savjet u punom sastavu. Prije nego što je izabran za sudiju Osnovnog suda u Bijelom Polju radio je kao pravnik u Vunarskom kombinatu u Bijelom Polju a dvije godine je radio i kao advokat i nije se bavio krivičnom materijom a objasnio je da je u postupku odlučivanja po žalbama u krivičnoj i parničnoj materiji ista procedura u donošenju odluka. U postupanju u građanskoj materiji dešavalo se da sudija izvjestilac pogrešno izvijesti o nekoj činjenici odnosno napravi previd prilikom izvještavanja i da to uvidi prilikom izrade odluke i onda sazove i obavijesti vijeće da je ta činjenica sporna i da odluka ne može biti takva kakvu su donijeli i onda previjećaju predmet. Postupao je kao član vijeća u drugostepenim krivičnim predmetima u drugom personalnom sastavu u kojem nijesu bili članovi vijeća Adrović Atif i Bošković Vidimir i ne sjeća se da li su u takvom sastavu vijeća donosili odluku kojom se preinačava prvostepena presuda u pogledu odluke o krivičnoj sankciji i umjesto kazne zatvora izriče uslovna osuda. U konkretnom slučaju u kojem je postupao kao član vijeća, nije tražio da izvrši uvid u spise predmeta jer je učestvovao u vijeću u kojem su postupala dva krivičara koja su se bavila tom materijom tako da se on nije posebno uključivao u tu raspravu jer je samo učestvovao u vijeću da se sjednica nebi odložila a ne da bi dao neki stručni doprinos. Objasnio je da su u drugostepenim krivičnim predmetima u kojima su održavane javne sjednice vijeća potpisivana dva zapisnika i to jedan u knjizi vijećanja a jedan posebno sačinjen zapisnik u kojem se navodilo kako je ko glasao a u drugom zapisniku se navodilo kakva je odluka donijeta. Da li je mobilnost koja je uvedena u radu suda i način na koji je on učestvovao u vijećanju u konkretnom predmetu uticala na kvalitet rada suda ocjenjuje neposredno Viši sud ili Sudski savjet a ne on. Objasnio je da je protiv njega vodjen i krivični postupak pored disciplinskog i krivični postupak je obustavljen a u konkretnom slučaju nije postojala namjera da se pomogne okrivljenom Čoković Šefku od strane okrivljenih

Bošković Vidomira i Adrović Atifa i da je osjetio takvu namjeru za takvu odluku nebi glasao a inače učestvovao je u drugostepenim krivičnim vijećima u kojima je predsjednik vijeća bio sudija Rade Konatar a u nekim vijećima bio je Atif Adrović sudija izvjestilac a u nekim i predsjednik vijeća. Odluke drugih drugostepenih vijeća kod Višeg suda u Bijelom Polju u kojima je odlučeno na isti način kao i u konkretnom slučaju a koje su donijete u drugom personalnom sastavu pokazao mu je sudija Vidomir Bošković u kojim odlukama su po zahtjevu za zaštitu zakonitosti ustanovljavane povrede materijalnog prava u korist okrivljenog. Takođe je naveo da prilikom vijećanja u konkretnom predmetu okrivljenog Čokovića Vidomir Bošković nije čitao prvostepenu presudu a predmet koji je završen u rad se računa sudiji izvjestiocu i sudija izvjestilac je najupoznatiji sa predmetom obzirom da on iznosi činjenično stanje i ako sudija izvjestilac dobro izloži činjenično stanje nema greške u presudi, a ako sudija izvjestilac pogrešno izvjesti doći će i do pogrešne primjene materijalnog prava. Takođe je naveo da je sudija izvjestilac Atif Adrović prilikom odlučivanja u konkretnom predmetu iznio odbranu okrivljenog Čokovića a nije mu poznato da li je okrivljeni Čoković priznao izvršenje krivičnog djela i ne sjeća se koji su dokazi provedeni u toku prvostepenog postupka u konkretnom predmetu i da li je sudija izvjestilac Adrović davao razloge u pogledu odluke o izrečenoj kazni od strane prvostepenog suda i da izvjestilac nije rekao da je okrivljenom Čokoviću ranije izricana uslovna osuda. Takođe je naveo da je saslušan u disciplinskom postupku i da je dao izjavu pred članovima disciplinske komisije a odluku da se odbija predlog za njegovo razrešenje potpisala je predsjednica Sudskog savjeta i Vrhovnog suda i protiv njega je obustavljen krivični postupak nakon što je zastupnik optuže odustao od krivičnog gonjenja nakon završene istrage.

Svjedok Drago Konatar u svom iskazu pred Istražnim sudijom ovog suda od 20.11.2009. godine naveo je da su negdje do juna 2009. godine nešto kasnije nego što je izabran predsjednik Višeg suda u Bijelom Polju krivično žalbeni predmeti dodjeljivani u rad sudijama izvjestiocima u više vijeća po godišnjem rasporedu poslova koji je važio od Januara te godine. Izmjenom odnosno donošenjem novog godišnjeg rasporeda u junu on je odredjen da učestvuje u radu vijeća čiji je predsjednik bio sudija Atif Adrović a drugi član vijeća sudija Vukomir Bošković i vijeće je radilo u tom sastavu kada je on postupao kao sudija izvjestilac a kada bi sudija Atif Adrović postupao kao izvjestilac onda je on u tom vijeću bio član vijeća a sudija Vukomir Bošković predsjednik vijeća. Što se tiče situacije kada neko od članova vijeća nije bio u mogućnosti da bude član vijeća odnosnog dana u rasporedu godišnjih poslova nije bilo sadržano šta tada treba da se uradi i kako u toj situaciji da se postupi. Objasnio je da je sudija Višeg suda u Bijelom Polju od 2002. godine i stalno je postupao kao sudija izvjestilac ili član vijeća a u nekim predmetima i kao predsjednik vijeća shodno ranijim godišnjim rasporedima poslova. Situaciju koja nije regulisana godišnjim rasporedom prevazilazili su odnosno rješavali na način kako je to bilo uobičajeno u dugogodišnjoj praksi na taj način da za člana vijeća koji je bio spriječen da postupa u predmetu angažuju nekog od kolega koji je bio slobodan da zamijeni sudiju koji je bio spriječen da postupa i takva praksa bila je uobičajena u tolikoj mjeri da je bila opšte poznata i nikada nije bilo potrebno o tome obavještavati predsjednika suda. Takav problem su razmatrali na sjednicama odjeljenja i bio je opšteprihvaćen stav da se upravo na taj način može raditi u situacijama ako je jedan od članova vijeća bio spriječen da postupa u konkretnom predmetu. Kod situacija ako bi postojao zakonski razlog za izuzeće nekog od članova vijeća a lično se ne sjeća nijednog primjera sprovedjena je procedura pisanja izjave i donošenja rješenja od strane Predsjednika suda o izuzeću sudije koji ne može da postupa u konkretnom predmetu pa su i ove situacije rešavane na navedeni način odnosno na način što bi u sastav vijeća bio uvršten neki drugi sudija a na molbu predsjednika vijeća a sve u cilju da bi se završilo što više predmeta kako bi sud bio ažurniji i efikasniji. U slučaju da niko od

sudija koji su bili određeni za rad u krivičnim predmetima nije mogao zamijeniti člana vijeća koji je bio spriječen ili nije bio u prilici da postupa angažovali su sudije iz parničnog odjeljenja, najčešće sudiju Nedjeljka Mrdaka i Jadranku Čulafić koja je bila predsjednik parničnog odjeljenja a što se može provjeriti uvidom u spise riješenih predmeta krivično žalbenih u Višem sudu u Bijelom Polju. Što se tiče dana 30.06.2009. godine a vezano za postupanje predsjednika vijeća i sudije Atifa Adrovića protiv okrivljenog Čoković Šefka iz Bijelog Polja zbog krivičnog djela teška krađa naveo je da je istog dana imao određen glavni pretres u predmetu K.br.52/05 protiv okrivljenih Kurtagića i dr. gdje se radilo o starom i složenom predmetu a za odnosni dan između ostalog predmet pretresa bilo je i vještačenje od strane vještaka dr Dragane Čukić jer je za taj dan u njegov rokovnik bio upisan samo predmet Kurtagića pa je prije glavnog pretresa bilo neophodno upoznati vještaka sa spisima predmeta a glavni pretres je bio određen u 12,30 časova. Njegovo angažovanje u tom predmetu predstavljalo je razlog zbog kojeg nije bio u prilici da učestvuje na javnim sjednicama vijeća u predmetima u kojima je bio zadužen sudija Adrović. Ukoliko je sudija Adrović Došao u njegovu kancelariju sa zahtjevom da prisustvuje sjednici vijeća rekao mu je da je spriječen zauzetošću postupanjem u svom predmetu. Sudije izvjestioci su se prilikom zakazivanja sjednice vijeća obraćali predsjedniku vijeća a drugi član vijeća se prosto pozivao da se priključi vijeću i da učestvuje u vijeću a on tog dana u svom rokovniku nije imao evidenciju da će se održati sjednica vijeća čiji je on član a što je razlog više da je kazao da je spriječen. Naveo je da kao član vijeća nikada unaprijed nije znao sadržinu predmeta u kojem se odlučuje u žalbenom postupku a to je bilo poznato jedino sudiji izvjestiocu a predsjednik vijeća i član vijeća bi se upoznali sa sadržinom predmeta tokom same sjednice vijeća a ni odnosnog dana nije znao koji su predmeti bili određeni za vijećanje odnosno u kojima se održavala sjednica vijeća. Što se tiče samog toka sjednice i ko je učestvovao u vijeću ne zna osim što je naknadno saznao da je bilo više predmeta u kojima su određene sjednice vijeća i da je u jednom od predmeta postojao zakonski razlog za izuzeće predsjednika vijeća sudije Vukomira Boškovića obzirom da je vodio istragu kod prvostepenog suda u tom predmetu i to upravo u predmetu okrivljenog Čoković Šefka pa se tokom sjednice vijeća ponovo izmijenilo vijeće na način što je umjesto Vukomira Boškovića angažovan Vidimir Bošković. Ni nakon ovog događaja u rasporedu godišnjih poslova nije naznačeno kako treba postupati u situaciji kada su uslovi da se sjednica vijeća održi ispunjeni i stranke pristupile a neko od članova vijeća nije u mogućnosti da učestvuje u radu vijeća a oni su tu situaciju rešavali bez procesne procedure, jednostavnom zamjenom sudije koji je bio spriječen da postupa.

Svjedok Drago Konatar u svom iskazu na glavnom pretresu od 06.05.2011. godine naveo je da je izabran za sudiju Višeg suda u Bijelom Polju 2002. godine i postupao je u prvostepenim krivičnim predmetima i drugostepenim krivičnim predmetima a I 2009. godine postupao je u istim tim predmetima. Od 2002. godine od kada je izabran za sudiju Višeg suda u Bijelom Polju do 2009. godine, svake godine je donošen godišnji raspored poslova i sastav vijeća određivan je godišnjim rasporedom. 2009. godine na osnovu svojih bilješki vezano za predmetno svjedočenje sjeća se da je bio član vijeća u sastavu kojim je predsjedavao sudija Atif Adrović a u tom vijeću bio je i sudija Vukomir Bošković s tim što bi se u ulozi predsjednika vijeća mijenjali Atif Adrović i Vukomir Bošković u zavisnosti od toga ko je bio izvjestilac u konkretnom predmetu jer su svi zaduživali predmete kao sudije izvjestioci. Ne sjeća se koliko je imao u radu 2009. godine drugostepenih krivičnih predmeta ali ih je svakako bilo više od stotinu dok je u ostalim godinama taj broj predmeta bio veći a on je postupao i u prvostepenim krivičnim predmetima, dok je njegov kolega Atif Adrović 2009. godine predstao da dobija u rad prvostepene krivične predmete. Kadar u Višem sudu u Bijelom Polju uglavnom je bio iz Osnovnog suda u Bijelom Polju i dešavalo se da u predmetima sa

kojima je neko zadužen kao sudija izvjestilac ili pak član vijeća ili predsjednik vijeća da je postupao u tim predmetima kao sudija Osnovnog suda u Bijelom Polju, a po čijim odlukama je odlučivano po žalbi iz kojeg razloga taj sudija nije mogao da postupa u tom predmetu odnosno postojao je razlog za izuzeće i oni nijesu sprovođili proceduru propisanu u Zakoniku o krivičnom postupku za izuzeće u punoj formi nego su postupali na taj način što bi se zamijenio član vijeća koji nije mogao da postupa, drugim članom vijeća bez obzira na godišnji raspored odnosno da li je taj drugi član vijeća godišnjim rasporedom bio određen za konkretno vijeće a takva praksa je bila i ranije u Višem sudu u Bijelom Polju prije njegovog dolaska a ta praksa postoji i sada. Objasnio je da se drugačije postupalo ukoliko je postojao zahtjev stranke za izuzeće konkretnog sudije i tada bi se ispoštovala procedura predviđena Zakonikom o krivičnom postupku a procedura za izuzeće se poštovala i u prvostepenim krivičnim predmetima dok se nije poštovala u postupku u drugostepenim krivičnim predmetima zbog broja predmeta koji su bili u radu i zbog broja slučajeva u kojima bi trebalo sprovesti proceduru za izuzeće u tim predmetima. Dešavala se situacija da dodje na sjednicu vijeća i da sudija izvjestilac izlažući stanje iz spisa predmeta iznese činjenicu po osnovu koje on zaključi da postoji razlog za njegovo izuzeće i on je to odmah saopštavao usmeno a predsjednik vijeća se starao da se odredi drugi član vijeća u konkretnom predmetu ili bi to radio sudija izvjestilac koji je uglavnom zadužen sa odnosnim predmetom odnosno kod kojeg se taj predmet nalazio u radu. Kada je donošen godišnji raspored poslova u sudu u godišnjem rasporedu poslova bilo bi navedeno da je jedan sudija određen u više vijeća bilo kao član vijeća ili kao predsjednik vijeća s obzirom da je u Višem sudu u Bijelom Polju bilo pet sudija koji su postupali u Krivičnom odjeljenju od kojih su dvojica postupali isključivo u drugostepenim žalbenim predmetima dok su ostala trojica sudija radili i u prvostepenim i u drugostepenim krivičnim predmetima a ovo se sve odnosi na 2009. godinu odnosno vijeća su se preplitala i dešavalo se da sudija Atif Adrović bude i u tri vijeća odnosno nije postojala neka striktna podjela ne samo za Atifa Adrovića nego i za ostale sudije, a što je omogućavalo da se vrši popuna vijeća za slučaj postojanja razloga za izuzeće nekog od članova vijeća. Konkretno dana kada je donijeta sporna odluka objasnio je da je imao zakazano sudjenje u predmetu K.br.52/05 koje je bilo zakazano sat ili dva kasnije u odnosu na sjednicu na koju ga je pozvao Atif Adrović koji je došao na vrata od njegove kancelarije i pozvao ga da podju u prostoriju za vijećanje. Objasnio je Atifu Adroviću da nije u mogućnosti da ide na vijećanje i Atif Adrović se složio kada mu je objasnio da ima sudjenje u predmetu K.br.52/05 u kojem je trebalo da vještači prof. dr Dragana Čukić obzirom da je Atif Adrović postupao i u konkretnom predmetu kao član vijeća i Atif Adrović se složio da on ne učestvuje u vijeću u predmetima koje je Atif Adrović pripremio za vijećanje za odnosni dan. Na način na koji je postupio Atif Adrović i on je tako postupao u praksi tako što bi tražio člana vijeća iz reda ostalih sudija Višeg suda u Bijelom Polju ukoliko član vijeća koji je godišnjim rasporedom poslova doredjen nije mogao da učestvuje u vijeću pa je pozivao i sudije parničare u Višem sudu u Bijelom Polju koji su postupali čak i u prvostepenim krivičnim predmetima kao članovi vijeća, ukoliko bi postojali razlozi za izuzeće sudije u prvostepenim krivičnim predmetima a to je bila praksa postupanja u Višem sudu u Bijelom Polju zbog broja sudija i na taj način su nadomještali nedostatak sudija i svi su radili u svim referatima pa je on postupao i kao član vijeća i u parničnim predmetima. Šta se u konkretnom predmetu odlučivalo nije mu poznato ali je kasnije saznao da su na vijećanju bila dva predmeta u kojem je u jednom bio razlog za izuzeće sudije Vukomira Boškovića a u jednom sudije Vidomira Boškovića a što je uslovalo sastav vijeća koje je donijelo predmetnu odluku a mogao je i on da bude u tom vijeću, tim prije što je kao član vijeća određen godišnjim rasporedom da nije bio spriječen postupanjem u prvostepenom krivičnom predmetu sa kojim je bio zadužen istog dana. Sastav vijeća je sačinjavan na isti način od kada je on izabran za sudiju Višeg suda u Bijelom Polju a on u 2011. godini ne postupa u drugostepenim

krivičnim predmetima ali se i sada postupa na isti način u Višem sudu u Bijelom Polju kod sačinjavanja sastava vijeća. Ovakvim postupanjem nije postupano nezakonito odnosno na ovaj način je eliminisana situacija da u donošenju odluke postupa sudija koji nije mogao postupati a njegov kolega Vidimir Bošković prije nego što je izabran za sudiju Višeg suda postupao je kao Istražni sudija u Osnovnom sudu u Bijelom Polju i to kao jedini istražni sudija i normalno je da kada je on izabran za sudiju Višeg suda da nije mogao postupati u drugostepenim krivičnim predmetima u kojima je postupao kao istražni sudija a to je bilo u većini predmeta i bila bi složena procedura da u svim tim predmetima piše izjave za izuzeće zbog čega bi se prekidao rad na predmetu i predmet bi morao biti dostavljen predsjedniku suda čime bi se odugovlačio postupak i gubilo vrijeme jer bi predsjednik suda mogao donijeti jedinu odluku odnosno odluku da se taj sudija izuzima od postupanja u konkretnom predmetu. Ukoliko su postojali drugi razlozi za izuzeće od postupanja u konkretnom predmetu onda se morala napisati izjava predsjedniku suda i prekidao bi se rad na predmetu odnosno u tom slučaju bila bi ispoštovana procedura predviđena Zakonikom o krivičnom postupku dok se u situacijama kada je neko od članova vijeća postupao u prvostepenim krivičnim predmetima po kojima se odlučivalo po žalbi u drugom stepenu radilo na način na koji je već objasnio a što se desilo i u konkretnom slučaju i njegove kolege su se rukovodile samo time da se izuzmu zbog ranijeg postupanja u predmetu, a to je mogao biti on ili bilo koji drugi kolega. Pod postupkom izuzeća smatra da ako sudija nalazi da postoje razlozi za njegovo izuzeće taj sudija će obavijestiti o tome predsjednika suda a ako stranka traži izuzeće sudija bi se izjasnio izjavom i predsjednik suda bi odlučio o tom izuzeću. Sudije određene godišnjim rasporedom poslova u Višem sudu u Bijelom Polju dobijali su u rad i prvostepene i drugostepene krivične predmete od strane referenta krivične pisarnice, metodom slučajne dodjele predmeta izuzev ako se radilo o predmetima u kojima je odluka bila ukinuta takav predmet bi bio dodijeljen u rad istom sudiji kojem je odluka ukinuta a sa predmetom se zadužuje sudija izvjestilac i godišnjim rasporedom poslova je određeno ko je predsjednik vijeća a ko član vijeća u kojima postupa određeni sudija izvjestilac. Kada je učestvovao kao predsjednik vijeća ili kao član vijeća u žalbenim predmetima bio je obaviješten da će postupati u tim svojstvima onog momenta kada je bio pozvan da učestvuje u radu vijeća i dok sudija izvjestilac nebi počeo iznositi stanje u spisima predmeta on kao član vijeća nebi bio upoznat sa spisima predmeta nego se sa istim upoznao slušajući izlaganje sudije izvjestioca uz krajnje maksimalno povjerenje u svim situacijama u odnosu na sve njegove kolege, a kada je postupao kao predsjednik vijeća dobijao je od sudije izvjestioca primjerak prvostepene presude i čitao ovu presudu dok je sudija izvjestilac iznosio stanje u spisima predmeta i pratio izlaganje sudije izvjestioca vezano za navode žalbe. Ukoliko je postupao kao predsjednik vijeća u drugostepenim krivičnim predmetima u kojima su održavane javne sjednice i kojima su prisustvovala stranke sjednici vijeća predsjednik vijeća bi se obavještavao od strane sudije izvjestioca blagovremeno o sjednici vijeća da nebi preuzeo neke druge obaveze i da nebi zauzeo termin sa nekim drugim predmetom a ako su bile u pitanju nejavne sjednice onda su se dogovarali o terminu održavanja sjednice vijeća pošto su prethodno usaglasili termine međusobno jer tim sjednicama ne prisustvuju stranke i sudija izvjestilac bi iznosio činjenice koji je "gospodar" predmeta dok bi ostali slušali njegovo izlaganje. Naveo je da se ne može sjetiti da li je ikada prije sjednice vijeća u kojoj je trebalo da postupa kao član vijeća ili predsjednik vijeća dobio presudu ili žalbu jer se to nije dešavalo osim ako se radilo o nekom izuzetno složenom predmetu i unaprijed su se savjetovali i razmjenjivali mišljenja i iskustva a sve u cilju da bi se donijela pravilna i zakonita odluka. Inače predsjednik vijeća rukovodi sjednicom vijeća, daje riječ sudiji izvjestiocu i strankama i bilježi izloženo i sjednice vijeća su trajale u zavisnosti od složenosti predmeta i dešavalo se da sjednica traje vrlo kratko ako se žalba odnosila na odluku o kazni ili o nekom manje složenom predmetu. Ovako postupanje u

drugostepenim krivičnim vijećima je radjeno sa znanjem predsjednika suda i predsjednika odjeljenja koji su ujedno i bili članovi vijeća ili predsjednici vijeća i niko nikada nije imao primjedbe na takav način rada niti od stranaka niti od strane viših instanci a i zašto bi to nekome smetalo jer takvo postupanje je činilo postupak efikasnijim a ujedno i zakonitim. Disciplinski postupak koji je vodjen protiv okrivljenih je prvi disciplinski postupak koji je vodjen u Višem sudu u Bijelom Polju a ima posredna saznanja od kolega koji su radili u Višem sudu u Bijelom Polju da je na isti način radjeno i ranije u tom sudu. Sjednicu vijeća je zakazivao zapisničar sudije izvjestioca koji se starao o tome da dostavnice budu u spisima predmeta i da se obavijeste lica koja se moraju obavijestiti o sjednici vijeća i spisi predmeta su se nalazili kod sudije izvjestioca. Objasnio je da kada je neko bio pozvan da učestvuje u sjednici vijeća praksa je bila takva u Višem sudu u Bijelom Polju da nijesu izbjegavali da učestvuju u radu sjednice vijeća osim u situacijama kada je postojao razlog za izuzeće i postupali su kolegijalno i ukoliko je on bio slobodan prihvatio bi poziv da učestvuje u radu vijeća a što su radile i ostale njegove kolege. Naveo je da se ne sjeća da je učestvovao u nekom vijeću kao predsjednik ili član vijeća a da je donijeta odluka kao u konkretnom slučaju.

Svjedok Vukomir Bošković u svom iskazu pred Istražnim sudijom ovog suda od 20.11.2009. godine naveo je da je krajem novembra 2007. godine izabran za sudiju Višeg suda u Bijelom Polju a do tada je radio kao krivični sudija i kao istražni sudija u Osnovnom sudu u Bijelom Polju. Izborom u Viši sud dat mu je u rad prvostepeni krivični referat i od početka njegovog rada u tom sudu do izbora novog predsjednika suda postupao je uglavnom u prvostepenim krivičnim predmetima a bio je i član drugostepenog vijeća ali ne i predsjednik vijeća. Kada je izabran novi predsjednik Višeg suda u Bijelom Polju, napravljen je novi raspored poslova i on je bio u vijeću sa Atifom Adrovićem i Dragom Konatarom i u tom vijeću njemu je bio predsjednik vijeća Atif Adrović kada bi on postupao kao sudija izvjestilac a on je bio predsjednik vijeća Atifu Adroviću kada bi Adrović bio izvjestilac. Ne sjeća se tačnog datuma ali zna da ga je kritičnog dana pozvao Atif Adrović govoreći mu da je pripremio par predmeta za vijećanje i zna da su vijećali četiri-pet predmeta u kojima je on postupao kao predsjednik vijeća. Po njegovom sjećanju predmet na vijećanju je bio iz Berana a u vijeću je bio Nedjeljko Mrdak umjesto Draga Konatara obzirom da je Drago Konatar rekao da je zauzet postupanjem u predmetu Kurtagića i taj predmet su prvo izvijećali posmatrano u odnosu na predmet okrivljenog Čokovića. Obzirom da je on radio kao istražni sudija u Osnovnom sudu u Bijelom Polju vodio je računa o tome da li je postupao kao istražni sudija u predmetima i vidio je da se radi o predmetu tog suda i upozorio je svog kolegu Adrovića da obrati pažnju da li se radi o predmetu Osnovnog suda u Bijelom Polju a i prepoznao je predmet u kojem je okrivljeni bio Čoković jer to lice inače zna obzirom da je protiv istog vodio istragu u više predmeta. Kada je vidio da je postupao u tom predmetu kao istražni sudija napustio je sjednicu vijeća. Kada je krenuo da izađe iz sale u kojoj se održavala sjednica vijeća njegov kolega Adrović ga je zamolio da pogleda da li je u kancelariji Vidomir Bošković i da zamoli Vidomira Boškovića da dodje u malu salu kako bi ga zamijenio da prisustvuje sjednici vijeća . Naišao je pored kancelarije Vidomira Boškovića u kojoj kancelariji je našao njegovu sekretaricu i obavijestio je da traže Vidomira Boškovića u malu salu i da ga potraži a ukoliko ga ne pronadje da o tome obavijesti Adrovića i Mrdaka a šta se dalje dešavalo nije mu poznato. Za vrijeme koliko je on u Višem sudu jer nije imao mnogo iskustva do tada u postupanju u drugostepenim krivičnim predmetima jer je prethodno postupao možda u nekih 15-ak predmeta, uvijek su imali probleme oko okupljanja vijeća jer bi se često dešavalo da vijeće koje je određeno od strane predsjednika suda odnosno neki od članova vijeća je zauzet postupanjem u drugim predmetima prvostepenim krivičnim zbog čega su se često angažovale druge kolege koje bi učestvovala u vijećima a često čak i

sudije parničari a sve sa razlogom da bi se završili predmeti. Ta praksa je nastavljena i sada i nakon konkretnog događaja i on lično je učestvovao u radu više vijeća gdje nije rasporedom poslova bio odredjen da bude član vijeća a i kao prvostepeni krivični sudija bio je prinudjen često da poziva parničare koji bi bili članovi u njegovom vijeću a sve zbog zauzetosti ostalih sudija krivičara koji su postupali u svojim predmetima.

Svjedok Vukomir Bošković u svom iskazu na glavnom pretresu od 06.05.2011. godine je u bitnom ponovio svoj iskaz dat pred Istražnim sudijom ovog suda od 20.11.2009. godine i pojasnio da se na navedeni način postupalo i u drugim predmetima a sve u cilju da se završe predmeti i to je bio jedini motiv takvog postupanja. Praksa u Višem sudu u Bijelom Polju je takva da se sudija izvjestilac zaduži sa predmetom i da sudija izvjestilac zakazuje sjednicu vijeća i ukoliko bi se desilo da neko od članova vijeća nije mogao postupati u konkretnom predmetu to se otklanjalo u hodu kada bi se uočila takva smetnja. Obzirom da je postupao kao Istražni sudija u Osnovnom sudu u Bijelom Polju dešavalo se da u velikom broju predmeta drugostepenih krivičnih sa kojima je zadužen on ili druge sudije nije mogao postupati i on je obično zaduživan sa predmetima koji nijesu bili sa područja Osnovnog suda Bijelo Polje nego iz drugih Osnovnih sudova i ovakva situacija bi se prevazilazila u hodu a tako se i danas radi u Višem sudu u Bijelom Polju jer je nemoguće na drugi način organizovati rad u sudu. Objasnio je da se u Višem sudu u Bijelom Polju kada se dešavala situacija da predsjednik vijeća ili član vijeća nije mogao postupati u vijeću iz nekih zakonskih razloga da se ispoštuje zakonska procedura u vidu pisanja izjave predsjedniku suda i da se traži da predsjednik suda odredi novog člana vijeća i da se sjednica vijeća odloži. Međutim, nije poštovana zakonska procedura već se problem otklanjao kako je već objasnio obzirom da je tako bilo brže i funkcionalnije a o tome su bili upoznati i nadredjeni jer je svima u interesu bilo da se završi predmet više a što je bio jedini smisao postupanja na takav način odnosno da bi se završilo što više predmeta, a ukoliko bi se ispoštovala zakonska procedura nebi se mogao završiti broj predmeta koji se završi na način na koji su oni postupali obzirom da bi se izgubilo mnogo vremena zbog odlaganja sjednica vijeća i novog zakazivanja tih sjednica. Kada je postupao kao član vijeća ili predsjednik drugostepenog krivičnog vijeća, prije sjednice vijeća nikada nije bio upoznat sa sadržinom predmeta koji treba vijećati i upoznao bi se sa predmetom na samoj sjednici vijeća na kojoj je sudija izvjestilac upoznavao članove vijeća sa stanjem u spisima predmeta. Prilikom donošenja odluke vijeće se oslanja na izvještavanje sudije izvjestioca a ukoliko je nešto nejasno članovi vijeća mogli su postavljati pitanja ali ako je izvještavanje izvršeno na valjan način odluka se zasnivala isključivo na izlaganju sudije izvjestioca koji i predlaže odluku koju treba donijeti u konkretnom predmetu, a drugostepeni krivični predmeti se računaju u normu sudiji izvjestiocu. Razlog zbog kojeg se Bošković Vidomir ponovo vratio u salu za vijećanje je da bi se predmet završio i Bošković Vidomir nije ni znao o kojem predmetu će se vijećati prije nego što je ušao u salu a on se sjetio okrivljenog Čokovića jer mu je to lice bilo poznato kao istražnom sudiji obzirom da je postupao u desetak predmeta vezano za okrivljenog Čokovića zbog više krivičnih djela.

Iz odluke o izboru dvije sudije višeg suda u Bijelom Polju Skupštine Republike CG broj 02-898/2 utvrđeno je da su Kasim Dizdarević i Atif Adrović izabrani za sudije Višeg suda u Bijelom Polju 17.05.1997 godine, koja odluka je objavljena u Službenom listu RCG br.17/95.

Iz odluke o izboru predsjednika i tri sudije Višeg suda u Bijelom Polju Skupštine Republike CG SU-SK broj 01-302-4 od 14.12.2004. godine utvrđeno je da je između ostalih Vidomir Bošković izabran za sudiju Višeg suda u Bijelom Polju, koja odluka je objavljena u Službenom listu RCG br.78/2004.

Iz spisa predmeta Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.436/08 proizilazi da su isti formirani po Optužnici Osnovnog državnog tužilaštva u Bijelom Polju Kt.br.169/08 od 30.05.2008. godine protiv okrivljenog Čoković Šefka zbog krivičnog djela teška kradja iz čl.240 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika. U navedenom predmetu kao istražni sudija postupao je Vukomir Bošković. Osnovni sud u Bijelom Polju donio je presudu K.br.436/08 od 27.11.2008. godine kojom je okrivljeni Čoković Šefko oglašen krivim zbog krivičnog djela teška kradja iz čl.240 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca. Okrivljeni je obavezan i na plaćanje sudskog paušala i troškova krivičnog postupka dok imovinsko pravno zahjete nije bilo.

Uvidom u spise predmeta Višeg suda u Bijelom Polju Kž.br.1498/08 proizilazi da su isti formirani po krivici Čoković Šefka zbog krivičnog djela teška kradja iz čl.240 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika a povodom žalbe izjavljene od strane branioca okrivljenog adv. Lutva Camića iz Bijelog Polja. Viši sud u Bijelom Polju odlučujući po žalbi branioca okrivljenog Čoković Šefka u vijeću sastavljenom od Vidomira Boškovića kao predsjednika vijeća, Nedjeljka Mrdaka i Atifa Adrovića kao članova vijeća, dana 30.06.2009. godine donio je presudu Kž.br.1498/08 kojom je uvažena žalba branioca okrivljenog Čoković Šefka i preinačena presuda Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.436/08 od 27.11.2008. godine samo u dijelu odluke o kazni i to tako što je sud okrivljenom Čoković Šefku za krivično djelo teška kradja iz čl.240 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika za koje je oglašen krivim izrekao uslovnu osudu kojom mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od tri mjeseca i odredio da se kazna neće izvršiti ako osuđeni u roku od jedne godine ne učini novo krivično djelo.

Iz spisa predmeta Vrhovnog suda CG Kzz.br.19/09 proizilazi da su isti formirani po zahtjevu Vrhovnog državnog tužilaštva Ktz.br.75/09 od 10.12.2009. godine koji je podniet protiv presude Višeg suda u Bijelom Polju Kž.br.1498/08 od 30.06.2009. godine. Postupajući po navedenom zahtjevu za zaštitu zakonitosti Vrhovni sud CG donio je presudu Kzz.br.19/09 od 23.12.2009. godine kojom je zahtjev za zaštitu zakonitosti Vrhovnog državnog tužilaštva CG Ktz.br.75/09 od 10.12.2009. godine uvažen i utvrđeno da je presudom Višeg suda u Bijelom Polju Kž.br.1498/08 od 30.06.2009. godine povrijeđen zakon u korist okrivljenog Čoković Šefka - čl.54 st.3 Krivičnog zakonika i čl.377 tačka 5 Zakonika o krivičnom postupku.

Iz izvještaja disciplinske komisije Dp.br.4/09 od 26.10.2009. godine, koja je postupala po Rješenju sudskog savjeta Su.R.br.972/09 od 04.09.2009. godine Su.R.br.976/09 od 04.09.2009. godine i Su.R.br.974/09 od 09.04.2009. godine proizilazi da je isti sačinjen nakon prikupljenih podataka i dokaza radi ispitivanja osnovanosti predloga predsjednika Višeg suda u Bijelom Polju Tofila Žujovića Su.br.1088/09 od 29.07.2009. godine za razrešenje sudija Višeg suda u Bijelom Polju Vidomira Boškovića, Nedjeljka Mrdaka i Atifa Adrovića koji izvještaj je disciplinska komisija podnijela Sudskom savjetu.

Iz odluke Sudskog savjeta Su.R.br.1580/09 od 11.11.2009. godine proizilazi da je Sudski savjet na XXVIII sjednici održanoj dana 11.11.2009. godine, odbio predlog predsjednika Višeg suda u Bijelom Polju Su.br.1088/09 od 29.07.2009. godine za razrešenje Vidomira Boškovića sudije tog suda, kao neosnovan.

Iz odluke Sudskog savjeta Su.R.br.1577/09 od 11.11.2009. godine proizilazi da je Sudski savjet na XXVIII sjednici održanoj dana 11.11.2009. godine, razriješio sudijske funkcije Atifa Adrovića, sudiju Višeg suda u Bijelom Polju danom donošenja odluke.

Iz godišnjeg rasporeda poslova u Višem sudu u Bijelom Polju za 2008. godinu Su.br.134/08 od 21.01.2008. godine proizilazi da je isti donio predsjednik tog suda i da je tim rasporedom u Višem sudu u Bijelom Polju između ostalog formirano krivično odjeljenje u čijem sastavu je prvostepeno krivično vijeće koje su sačinjavali sudija Drago Konatar, predsjednik vijeća i sudije Arif Spahić i Vidimir Bošković. Takođe je formirano i drugostepeno krivično vijeće koje su činila tri vijeća. U I vijeću predsjednik vijeća je bio Drago Konatar a članovi Atif Adrović i Arif Spahić, u II vijeću predsjednik vijeća je bio Radoslav Konatar a članovi Arif Spahić i Vidimir Bošković dok je u III vijeću predsjednik vijeća bio Atif Adrović a članovi Drago Konatar i Vidimir Bošković.

Iz izmjene godišnjeg rasporeda poslova u Višem sudu u Bijelom Polju za 2009. godinu Su.br.865/09 od 16.06.2009. godine proizilazi da je isti donio predsjednik suda u Bijelom Polju kojim je između ostalog formirano prvostepeno krivično odjeljenje koje su sačinjavali Vukomir Bošković, Drago Konatar i Vidimir Bošković i drugostepeno krivično odjeljenje u kojem je formirano šest vijeća. U I vijeću su postupali Atif Adrović kao predsjednik vijeća, Vukomir Bošković i Drago Konatar kao članovi vijeća. U tom vijeću sudiji Atifu Adroviću predsjednik vijeća je bio Vukomir Bošković. U II vijeću za predsjednika vijeća je određen Radoslav Konatar a za članove vijeća Vidimir Bošković i Atif Adrović dok je sudiji Radoslavu Konataru predsjednik vijeća bio Vidimir Bošković. U III vijeću (utorak) predsjednik vijeća je bio Tofil Žujović a članovi vijeća Mihailo Andjelić i Radoslav Konatar. U IV vijeću (srijeda) predsjednik vijeća je bio Tofil Žujović a članovi vijeća Dašić Dragan i Radoslav Konatar. U V vijeću (srijeda) predsjednik vijeća je bio Žujović Tofil a članovi Hilmija Sujković i Radoslav Konatar i u VI vijeću predsjednik vijeća je bio Tofil Žujović a članovi vijeća Muzafer Hadžajlić i Radoslav Konatar dok su u specijalizovanom odjeljenju postupali Drago Konatar, Vidimir Bošković i Atif Adrović.

Iz godišnjeg rasporeda poslova u Višem sudu u Bijelom Polju za 2009. godinu Su.br.1368/09 od 15.09.2009. godine proizilazi da je isti donio predsjednik tog suda i da je izmijenjenim godišnjim rasporedom poslova između ostalog formirano prvostepeno krivično odjeljenje u sastavu Vukomir Bošković, Drago Konatar, Dragan Dašić i Hilmija Sujković i drugostepeno krivično odjeljenje koje čine dva vijeća. U I vijeću predsjednik vijeća je bio Radoslav Konatar a članovi vijeća Vukomir Bošković i Drago Konatar a u II vijeću predsjednik vijeća je bio Tofil Žujović, član vijeća Radoslav Konatar a sudije izvjestioci Mihailo Andjelić, Muzafer Hadžajlić, Hilmija Sujković i Dragan Dašić, dok su u specijalizovanom odjeljenju postupali Drago Konatar, Vukomir Bošković i Hilmija Sujković.

Iz presude Osnovnog suda u Plavu K.br.156/2007 od 06.12.2007. godine proizilazi da je okrivljeni Kolašinac Ramo koji je ranije osuđivan presudom Osnovnog suda u Plavu K.br.5/04 od 23.04.2004. godine zbog krivičnog djela laka tjelesna povreda iz čl.37 st.2 KZ RCG na novčanu kaznu u iznosu od 7.000 dinara, oglašen krivim zbog krivičnog djela šumska krađa iz čl.324 st.1 Krivičnog zakonika i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 30 dana i na novčanu kaznu u iznosu od 600,00 eura koju je dužan platiti u roku od 3 mjeseca po pravosnažnosti presude a za slučaj nenaplativosti ista će se zamijeniti kaznom zatvora tako što će se za svakih započelih 25,00 eura novčane kazne odrediti jedan dan kazne zatvora a ako osuđeni plati samo dio novčane kazne, sud će ostatak kazne srazmjerno zamijeniti kaznom zatvora, a ako osuđeni plati ostatak novčane kazne izvršenje kazne zatvora će se obustaviti. Presudom Višeg suda u Bijelom Polju Kž.br.249/08 od 11.04.2008. godine koju je donijelo vijeće u sastavu sudije Radoslava Konatara kao predsjednika vijeća, Arifa Spahića i Atifa Adrovića kao članova

vijeća, uvažena je žalba okrivljenog Kolašinac Rama i preinačena presuda Osnovnog suda u Plavu K.br.156/07 od 06.12.2007. godine samo u dijelu odluke o izrečenoj kazni zatvora, tako što je sud okrivljenom Kolašinac Ramu za krivično djelo šumska krađa iz čl.324 st.1 Krivičnog zakonika za koje je oglašen krivim izrekao uslovnu osudu kojom mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 30 dana.

Iz presude Višeg suda u Bijelom Polju Kž.br.681/07 od 10.09.2007. godine koju je donijelo vijeće u sastavu Radoslav Konatar kao predsjednik vijeća i Arif Spahić i Atif Adrović kao članovi vijeća proizilazi da je tom presudom uvažena žalba branioca okrivljenog Kolić Sejda i po službenoj dužnosti preinačena presuda Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.414/06 od 27.11.2006. godine samo u pogledu odluke o kazni tako što je okrivljenom Kolić Sejdu za krivično djelo protivpravno zauzimanje zemljišta iz čl.254 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika za koje je oglašen krivim izrečena uslovna osuda kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 30 dana i određeno da se kazna neće izvršiti ako osudjeni u roku od jedne godine ne učini novo krivično djelo. U obrazloženju presude između ostalog je navedeno da je Kolić Sejdo presudom Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.414/06 od 27.11.2006. godine oglašen krivim zbog krivičnog djela protivpravno zauzimanje zemljišta iz čl.254 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 30 dana i da je ranije osuđivan presudom Višeg suda u Bijelom Polju K.br.269/03 od 19.06.2003. godine zbog krivičnog djela teška djela protiv opšte sigurnosti iz čl.171 st.1 Krivičnog zakona na kaznu zatvora u trajanju od 45 dana i da je kaznu izdržao.

Iz presude Višeg suda u Bijelom Polju Kž.br.814/05 od 13.01.2006. godine koju je donijelo vijeće u sastavu sudije Draga Konatara kao predsjednika vijeća i članova vijeća Arifa Spahića i Atifa Adrovića, proizilazi da je uvažena žalba okrivljenog Dakić Petra i po službenoj dužnosti preinačena presuda Osnovnog suda u Pljevljima K.br.152/05 od 10.10.2005. godine u pogledu prve ocjene djela tako što u radnji okrivljenog Dakić Petra opisanoj u izreci prvostepene presude stoji krivično djelo falsifikovanje isprave iz čl.412 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika, kao i u pogledu odluke o kazni tako što je sud okrivljenom Dakić Petru za krivično djelo posebni slučajevi falsifikovanja isprave iz čl.413 st.5 u vezi krivičnog djela falsifikovanje isprave iz čl.412 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika za koje je oglašen krivim izrekao uslovnu osudu kojom mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 30 dana i istovremeno odredio da se utvrđena kazna neće izvršiti ukoliko okrivljeni u roku od jedne godine ne učini novo krivično djelo. U obrazloženju navedene presude između ostalog je navedeno da je presudom Osnovnog suda u Pljevljima K.br.152/05 od 10.10.2005. godine okrivljeni Dakić Petar oglašen krivim zbog krivičnog djela posebni slučajevi falsifikovanja isprave iz čl.413 st.5 u vezi krivičnog djela falsifikovanje isprave iz čl.412 st.1 Krivičnog zakonika i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 30 dana i da je Dakić Petar osuđivan dva puta za krivično djelo šumska krađa u 1993. godini i 2001. godini kada mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od 3 mjeseca i odložena u izvršenju a drugi put novčana kazna u iznosu od 70 DEM.

Iz presude Vrhovnog suda CG Kž.I.br.7/09 od 15.06.2009. godine proizilazi da je odbijena kao neosnovana žalba branioca okrivljenog Aničić Ranka i potvrđena presuda Apelacionog suda CG Kž.br. 714/08 od 26.01.2009. godine. U obrazloženju navedene presude između ostalog je navedeno da su presudom Apelacionog suda CG Kž.br.714/08 od 26.01.2009. godine uvažene žalbe Višeg državnog tužioca u Bijelom Polju i punomoćnika oštećenog Mazić Nikole kao tužioca i preinačena presuda Višeg suda u Bijelom Polju K.br.13/07 od 01.10.2007. godine tako što je okrivljeni Aničić Ranko oglašen krivim zbog krivičnog djela ubistvo u pokušaju u prekoračenju nužne odbrane iz čl.30 st.1 KZ RCG u vezi čl.19 KZ SRJ u vezi čl.9 st.3 KZ SRJ činjenično

opisanog u izreci te presude i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci u koju kaznu se okrivljenom uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 03.03.2004. godine do 22.04.2004. godine i da je u konkretnom slučaju sud okrivljenom za krivično djelo za koje je oglašen krivim mogao kaznu ublažiti samo do jedne godine zatvora, s toga je u tom dijelu povrijeđen Krivični zakonik u korist okrivljenog iz čl.377 tačka 5 Zakonika o krivičnom postupku jer je odlukom o kazni sud prekoračio ovlaštenje koje je imao po zakonu a koja povreda se ne može otkloniti jer je žalba izjavljena samo u korist okrivljenog pa se shodno čl.390 Zakonika o krivičnom postupku presuda ne smije izmijeniti na štetu okrivljenog u pogledu izrečene kazne.

Iz presude Vrhovnog suda CG Kzz.br.8/10 od 10.05.2010. godine proizilazi da je uvažen zahtjev za zaštitu zakonitosti Vrhovnog državnog tužilaštva CG Ktz.br.33/10 od 19.04.2010. godine i utvrđeno da je presudom Apelacionog suda CG Kž.br.18/09 od 02.12.2009. godine povrijeđen zakon u korist osuđene Bojović Zade - čl.377 tačka 4 Zakonika o krivičnom postupku u vezi čl.53 st.3 KZ SRJ i u obrazloženju presude između ostalog je navedeno da je presudom Višeg suda u Podgorici K.br.124/03 od 10.06.2008. godine Bojović Zada oglašena krivom zbog krivičnog djela ubistvo u pokušaju iz čl.30 st.1 KZ RCG u vezi čl.19 KZ SRJ i osuđena na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine u koju kaznu se okrivljenoj uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 20.07.1999. godine do 20.08.1999. godine. Apelacioni sud CG presudom Kž.br.18/09 od 02.12.2009. godine uvažio je žalbu okrivljene Bojović Zade i njenog branioca i preinačio presudu Višeg suda u Podgorici K.br.124/03 od 10.06.2008. godine samo u dijelu odluke o krivičnoj sankciji tako što je okrivljenoj za krivično djelo ubistvo u pokušaju iz čl.30 st.1 u vezi čl.19 KZ SRJ izrekao uslovnu osudu kojom joj je prethodno utvrdio kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i istovremeno odredio da se ova kazna neće izvršiti ako okrivljena u roku od 3 godine ne učini novo krivično djelo.

Detaljnou analizom svih provedenih dokaza kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti i dovodjenjem istih u vezu sa odbranama okrivljenih Bošković Vidomira i Adrović Atifa, po nalaženju suda u ovom postupku nijesu potvrđeni činjenični navodi optužnice iz kojih razloga je sud okrivljene oslobodio od optužbe jer nije dokazano da su izvršili krivično djelo za koje su optuženi a na osnovu čl.363 tačka 3 Zakonika o krivičnom postupku.

Okrivljenim Bošković Vidomiru i Adrović Atifu stavlja se na teret da su dana 30.06.2009. godine, u Bijelom Polju, kao službena lica, prekoračenjem granica svog službenog ovlaštenja drugom pribavili korist na način što su, kao članovi drugostepenog krivičnog vijeća Višeg suda u Bijelom Polju, odlučujući po žalbi Čoković Šefka, protiv presude Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br. 436/08 od 27.11.2008. godine, kojom je oglašen krivim zbog krivičnog djela teška krađa iz čl. 240 st. 2 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od tri mjeseca, u postupku izvještavanja i odlučivanja prećutali činjenicu da je Čoković Šefko već osuđen presudom Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br. 273/06 od 15.12.2006. godine, na kaznu zatvora u trajanju od 45 dana, zbog krivičnog djela ugrožavanje saobraćaja opasnom radnjom i opasnim sredstvom iz čl. 340 st. 2 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika, a što im je bilo poznato jer je okrivljeni Adrović bio izvjestilac, a okrivljenom Boškoviću je kao Predsjedniku vijeća u toku sjednice data na uvid pobijana presuda u čijoj izreci je navedeno da je Čoković osuđivan, i suprotno odredbi iz čl. 54 st. 3 Krivičnog zakonika donijeli presudu Kž.br. 1498/08 od 30.06.2009. godine, kojom su prvostepenu presudu Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br. 436/08 od 27.11.2008. godine preinačili u dijelu odluke o krivičnoj sankciji, tako što su Čoković Šefku izrekli uslovnu osudu i time omogućivši mu da ne bude pravosnažno osuđen na kaznu zatvora, pribavili korist.

U postupku je nesumnjivo utvrđeno da je Viši sud u Bijelom Polju u vijeću sastavljenom od sudija Vidomira Boškovića kao predsjednika vijeća i članova vijeća Nedjeljka Mrdaka i Atifa Adrovića dana 30.06.2009. godine donio presudu Kž.br.1498/08 kojom je uvažena žalba branioca okrivljenog Čoković Šefka i preinačena presuda Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.436/08 od 27.11.2008. godine samo u dijelu odluke o kazni tako što je sud okrivljenom Čoković Šefku za krivično djelo teška krađa iz čl.240 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika za koje je oglašen krivim, izrekao uslovnu osudu kojom mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca i odredio da se kazna neće izvršiti ako osudjeni u roku od jedne godine ne učini neko novo krivično djelo, dok je u ostalom dijelu prvostepena presuda ostala neizmijenjena.

Iz spisa predmeta Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.436/08 utvrđeno je da su isti formirani po Optužnici Osnovnog državnog tužilaštva u Bijelom Polju Kt.br.169/08 od 30.05.2008. godine protiv okrivljenog Čoković Šefka zbog krivičnog djela teška krađa iz čl.240 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika. U navedenom predmetu kao istražni sudija postupao je Vukomir Bošković. Osnovni sud u Bijelom Polju donio je presudu K.br.436/08 od 27.11.2008. godine kojom je okrivljeni Čoković Šefko oglašen krivim zbog krivičnog djela teška krađa iz čl.240 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca. Okrivljeni je obavezan i na plaćanje sudskog paušala i troškova krivičnog postupka dok imovinsko pravnog zahjeteva nije bilo. U izreci presude K.br.436/08 od 27.11.2008. godine u ličnim podacima okrivljenog Čoković Šefka između ostalog navedeno je "osudjivan", dok je u obrazloženju presude na strani 4. navedeno da je Čoković Šefko osudjivan presudom Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.619/92 od 13.05.1992. godine zbog krivičnog djela iz čl.143 st.2 KZ RCG na kaznu zatvora uslovno na tri mjeseca za jednu godinu, presudom Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.424/02 od 14.08.2003. godine, zbog krivičnog djela iz čl.207 st.3 u vezi st.1 KZ RCG kaznom zatvora od četiri mjeseca uslovno na dvije godine i presudom Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.273/06 od 02.07.2007. godine zbog krivičnog djela iz čl.340 st.2 u vezi st.1 kaznom zatvora u trajanju od 45 dana. Takođe je u postupku utvrđeno da je protiv presude Višeg suda u Bijelom Polju Kž.br.1498/08 od 30.06.2009. godine Vrhovno državno tužilaštvo u Podgorici podnijelo zahtjev za zaštitu zakonitosti Ktz.br.75/09 od 10.12.2009. godine koji je presudom Vrhovnog suda CG Kzz.br.19/09 od 23.12.2009. godine uvažen i utvrđeno je da je presudom Višeg suda u Bijelom Polju Kž.br.1498/08 od 30.06.2009. godine povrijeđen zakon u korist okrivljenog Čoković Šefka - čl.54 st.3 Krivičnog zakonika i čl.377 tačka 5 Zakonika o krivičnom postupku.

U postupku je takođe utvrđeno da je odlukom Skupštine Republike CG broj 02-898/2 Atif Adrović izabran za sudiju Višeg suda u Bijelom Polju 17.05.1997 godine, a odlukom Skupštine Republike CG SU-SK broj 01-302-4 od 14.12.2004. godine da je Vidomir Bošković izabran za sudiju Višeg suda u Bijelom Polju, i da je predsjednik Višeg suda u Bijelom Polju pokrenuo postupak za razrješenje sudija tog suda Vidomira Boškovića i Atifa Adrovića Sudskom savjetu i da je disciplinska komisija radi ispitivanja osnovanosti tog predloga za razrješenje sačinila izvještaj DP br.4/09 od 26.10.2009 godine koji je podnijela Sudskom savjetu. Sudski savjet odlukom Su.R.br.1580/09 od 11.11.2009 godine odbio je predlog predsjednika Višeg suda u Bijelom Polju Su.br.1088/09 od 29.07.2009 godine za razrješenje sudije tog suda Vidomira Boškovića kao neosnovan, dok je Sudski savjet odlukom Su.R.br.1577/09 od 11.11.2009 godine razriješio sudijske funkcije Atifa Adrovića sudiju Višeg suda u Bijelom Polju. Iz godišnjeg rasporeda poslova u Višem sudu u Bijelom Polju za 2008 godinu Su.br.134/08 od 21.01.2008 godine i Izmjene godišnjeg rasporeda poslova u Višem sudu u Bijelom Polju

za 2009 godinu Su.br.865/09 od 16.06.2009 godine proizilazi da je u tom sudu između ostalog formirano krivično odjeljenje u okviru kojeg su formirana i prvostepeno krivično vijeće i drugostepena krivična vijeća u kojima su postupali i Vidomir Bošković i Atif Adrović dok su Godišnjim rasporedom poslova u Višem sudu u Bijelom Polju za 2009 godinu Su.br.1368/09 od 15.09.2009 godine formirano i prvostepeno krivično odjeljenje i drugostepeno krivično odjeljenje čiji sastav je bliže određen u citiranom rasporedu.

Medjutim, u dokaznom postupku nije utvrđeno da su okrivljeni Bošković Vidomir i Adrović Atif kao članovi drugostepenog krivičnog vijeća Višeg suda u Bijelom Polju prekoračili granice svog službenog ovlašćenja donoseći presudu Kž.br.1498/08 od 30.06.2009 godine suprotno odredbi čl.54 st.3 Krivičnog zakonika kojom su presudu Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.436/08 od 27.11.2008. godine preinačili u dijelu odluke o krivičnoj sankciji tako što su okrivljenom Čoković Šefku izrekli uslovnu osudu i time omogućivši okrivljenom da ne bude pravosnažno osuđen na kaznu zatvora pribavili korist.

Okrivljeni Bošković Vidomir ne priznaje izvršenje krivičnog djela stavljenog mu na teret navodeći u svojoj odbrani da je po rasporedu godišnjeg rada koji je donesen 16.06.2009. godine od strane predsjednika Višeg suda u Bijelom Polju između ostalog bio određen i kao predsjednik vijeća u krivičnim predmetima gdje je kao sudija izvjestilac postupao Radoslav Konatar a član toga vijeća je bio sudija Atif Adrović. Uobičajena praksa Višeg suda u Bijelom Polju bila je da se drugostepena krivična vijeća u zavisnosti od situacije formiraju i mimo rasporeda a sve sa ciljem kako bi sud funkcionisao. Dana 30 juna 2009. godine po rasporedu nije imao zakazanih sudjenja i neposredno prije 10 časova u njegovu kancelariju došao je njegov kolega Adrović i obavijestio ga da ima zakazane dvije sjednice vijeća i da njihov kolega Drago Konatar koji je rasporedjen u drugostepenom vijeću u kojem je predsjednik vijeća Vukomir Bošković ne može da dodje na sjednicu vijeća, zbog zakazanog sudjenja u prvostepenom predmetu u kojem su okrivljeni Kurtagići a radilo se o predmetu u kojem se sudilo za krivično djelo ubistvo i gdje je trebala doći dr Dragana Čukić vještak sudske medicine radi davanja nalaza. Zbog spriječenosti njegovog kolege Konatar Draga da postupa u žalbenom vijeću sa kolegama Adrovićem koji je postupao kao izvjestilac i Vukomirom Boškovićem koji je postupao kao predsjednik drugostepenog vijeća prihvatio je da podje sa Adrovićem i Vukomirom Boškovićem na sjednicu vijeća kako bi se sjednice održale i nebi došlo do odlaganja a sve sa ciljem da bi funkcionisao sud i završavali se predmeti iz 2008. godine kako je to traženo. Kada su došli u salu za vijećanje njegov kolega Adrović je iznio na vijećanje predmet okrivljenog Rovčanina koji je pristupio na sjednicu vijeća i zbog prirode predmeta jer se radilo o teškoj tjelesnoj povredi, sjetio se da je prije više od 5 godina vodio istragu u tom predmetu i rekao je kolegama da u tom predmetu ne može postupati. Njegov kolega Adrović mu je rekao da pozove njihovog kolegu Nedja Mrdaka da se održi sjednica vijeća u predmetu okrivljenog Rovčanina i on ne znajući koji je drugi predmet tog dana na redu za vijećanje kod njegovog kolege Adrovića otišao je u svoju kancelariju i usput svratio u kancelariju njihovog kolege Nedjeljka Mrdaka kojem je rekao da je pozvan da podje u malu salu radi vijećanja, jer je Nedjeljko Mrdak kao parničar najčešće postupao u krivičnim predmetima kada nije imalo slobodnog sudije krivičara. Otišao je iz ove sale ne nadajući se da će biti ponovo pozvan u istu salu i otišao je na pauzu u grad kada ga je pozvala sekretarica i obavijestila da ga traže da dođe na sjednicu vijeća jer Vukomir Bošković nije mogao da postupa u sada spornom predmetu okrivljenog Čokovića. Prihvatio je poziv i došao je u salu za vijećanje da bi se održala sjednica vijeća. Zapazio je kada je došao da su njegove kolege Adrović i Mrdak raspravljali o predmetu kradje struje a to je predmet okrivljenog Čokovića i pošto je

njegov kolega Mrdak sudija parničar a on je bio krivičar, zauzeo je poziciju predsjednika vijeća u navedenom predmetu i ni iz jednog drugog razloga. Njegov kolega Adrović tokom cijelog postupka nije ih obavijestio o činjenici da je okrivljeni Čoković ranije osudjivan a smatra da je to previdio i predložio je kasnije u nejavnoj sjednici uslovnu osudu sa kojom su se oni saglasili smatrajući da su se stekli uslovi za uslovnu osudu a imajući u vidu prirodu krivičnog djela koje se okrivljenom stavlja na teret i činjenice utvrđene u postupku odnosno činjenicu da je okrivljeni platio štetu i smatrao je obzirom na prirodu pravnog pitanja da je izvjestilac izučio predmet i da kada predlaže uslovnu osudu da su se za to stekli uslovi a tim prije što se radilo o kolegi sa trideset godina radnog staža. On tom prilikom nije ni pogledao predmet da bi eventualno pročitao da je to lice osudjivano jer čim je takav predlog iznijet od strane izvjestioca on je smatrao da okrivljeni nije osudjivan. Po uobičajenoj proceduri prozvan je okrivljeni Čoković koji je pristupio na sjednicu vijeća bez branioca i nakon što je njegov kolega Adrović izvjestio o predmetu predočavajući da je okrivljeni prije podnošenja krivične prijave platio čak i veći iznos od onog što je bio dužan ne obavještavajući ih očito u previdu da je okrivljeni Čoković ranije osudjivan, prilikom vijećanja i glasanja oni su zatvorsku kaznu uslovili, smatrajući da su se stekli uslovi za izricanje te vrste krivične sankcije. On i njegov kolega sudija Mrdak nijesu znali činjenicu da je Čoković ranije već osudjivan a smatra da to nije znao ni njegov kolega Adrović pa je samo zbog toga licu Čoković Šefku izrečena uslovna osuda a ne da bi se istom pomoglo ili na bilo koji način tom licu pribavila korist ili nekom pričinila šteta ili povrijedilo nečije pravo. Takođe je naveo da ne poznaje lice po imenu Čoković Šefko. Vezano za utvrđeni raspored sudijskih poslova u Višem sudu u Bijelom Polju od 16.06.2009. godine naveo je da isti nije u svim slučajevima poštovan ali ne sa razlogom da bi se kršio zakon i pomagalo bilo kome već da bi funkcionisao sud. U Višem sudu u Bijelom Polju bila je praksa da se u nedostatku članova vijeća odnosno članova koji su utvrđeni godišnjim rasporedom ukoliko je neko od tih članova vijeća spriječen da postupa sastav vijeća mijenjan po traženju kolege odnosno predsjednika vijeća ili najčešće izvjestioca. Ukazao je da prethodno sa spisima predmeta okrivljenog Čokovića nije imao dodira niti je znao za koji predmet je zakazana sjednica vijeća dok drugi put nije došao u salu gdje se održala sjednica vijeća kad je izvršena prozivka. Kada je rekao da je njegov kolega Adrović napravio previd to misli iz razloga jer je naknadno kada se pripremao za odbranu tražio premete iz 2009. godine i ranije i našao je 7-8 predmeta u kojima je kao sudija izvjestilac postupao Atif Adrović sa drugim članovića vijeća u kojim predmetima su donijete istovrsne odluke kao i u konkretnom slučaju a čak i u dvije odluke Apelacionog suda za krivično djelo ubistvo izrečena je uslovna osuda a koja odluka se nije mogla izreći u kojima je Vrhovni sud konstatovao povredu Krivičnog zakonika u korist okrivljenog koje odluke su iz maja 2010. godine. Tokom 2008. godine i 2009. godine stalno se insistiralo na završavanju starih predmeta kao i predmeta sa elementima korupcije i žalbenih predmeta da bi se nezavršeni predmeti sveli na minimum. Od momenta zaduživanja sa predmetom sudije izvjestioca do održavanja sjednice vijeća, predsjednik vijeća i član vijeća nijesu dobijali ni presudu ni žalbe stranaka odnosno spise predmeta da bi se upoznali sa predmetom do zakazivanja sjednice vijeća i u vijeću u kojem je postupao kao sudija izvjestilac Atif Adrović predsjednik vijeća je bio Vukomir Bošković a član vijeća Drago Konatar po rasporedu poslova i u predmetu okrivljenog Rovčanina i okrivljenog Čokovića trebalo je postupati to vijeće odnosno vijeće određeno rasporedom. Praksa je bila da se sjednice vijeća ne odlažu i postupao je kolega umjesto kolege na molbu i zahtjev a sve da bi se ubrzalo rješavanje predmeta. U Višem sudu u Bijelom Polju se dešavalo da i u prvostepenim krivičnim predmetima kao član vijeća u vijeću učestvuje sudija parničar zbog toga što nije bilo sudija krivičara i iz raznih razloga nije se moglo obezbijediti njihovo prisustvo i ovakvo postupanje je bila praksa a sve sa ciljem da se završavaju predmeti. Nikada prije sjednice vijeća nije dobio primjerak presude niti nešto iz spisa

predmeta a misli da ni ostale kolege koje su postupale bilo kao članovi vijeća ili predsjednici vijeća nijesu dobijali primjerak presude i jedino isključivo i stoprocentno je sa spisima predmeta bio upoznat sudija izvjestilac i predsjednik vijeća i član vijeća kada se povuku na tajno vijećanje i glasanje oslanjali su se na predlog odluke od strane sudije izvjestioca jer je sudija izvjestilac najupoznatiji sa spisima predmeta odnosno on zna njihovu cjelokupnu sadržinu i ta praksa se nije promijenila u Višem sudu u Bijelom Polju ni nakon pokretanja konkretnog krivičnog postupka. Konkretna odluka za okrivljenog Čokovića je proizvod činjenice da nije bio obaviješten o ranijoj osudjivanosti okrivljenog Čokovića već je smatrao da su se stekli uslovi za izricanje uslovne osude čim je sudija izvjestilac predložio takvu odluku. Nije mogao steći utisak da je sudija izvjestilac Atif Adrović poznavao okrivljenog Čokovića ali je kasnije tokom disciplinskog postupka prezentirana jedna odluka u kojoj je sudija Adrović postupao kao izvjestilac u predmetu okrivljenog Čokovića ali ni ta činjenica nije ga mogla navesti na zaključak da je okrivljeni Atif Adrović poznavao okrivljenog Čokovića u čijem predmetu je u konkretnom slučaju vijećano.

Takodje okrivljeni Adrović Atif ne priznaje izvršenje krivičnog djela stavljenog mu na teret navodeći u svojoj odbrani da su dana 30. juna 2009. godine po uobičajenoj proceduri bile zakazane dvije sjednice vijeća u 10,00 časova i to u krivičnom predmetu protiv okrivljenog Rovčanin Radoslava iz Mojkovca Kž.br.1326/08 od 30.06.2009. godine zbog krivičnog djela teška tjelesna povreda iz čl.151 st.2 Krivičnog zakonika. O zakazanim sjednicama vijeća unaprijed se pozivaju putem obavijesti na javnu sjednicu učesnici postupka koji to traže a o sjednicama vijeća se blagovremeno obavještava i predsjednik vijeća i član vijeća. U konkretnom slučaju na dan 30.06.2009. godine pošao je u kancelariju kod Vidomira Boškovića da ga zamoli da bude član vijeća u dva predmeta. Drugi predmet koji je tog dana trebao da bude vijećan je predmet okrivljenog Čoković Šefka. Kod Vidomira Boškovića pošao je iz razloga što član vijeća sudija Drago Konatar iz objektivnih razloga nije mogao da prisustvuje sjednici vijeća jer je toga dana imao zakazan glavni pretres u predmetu K.br. 52/05 protiv okrivljenih Kurtagić Irfana i dr. zbog krivičnog djela iz čl.144 st.1 tačka 2 Krivičnog zakonika i čl.403 st.2 u vezi st.1 KZ i okrivljenog Orhana Musića zbog krivičnog djela iz čl.377 st.2 u vezi st.1 u kojem predmetu je on bio stalni sudija. Tog dana kod sudije Draga Konatara bila je pristupila vještak za sudsku medicinu prof. dr Dragana Čukić koja se upoznavala sa predmetom i sudjenje u tom predmetu je trajalo duže od tri godine. Po izmjeni godišnjeg rasporeda poslova u Višem sudu u Bijelom Polju za 2009. godinu Su.br.865/09 od 16.06.2009. godine u drugostepenim predmetima u prvo vijeće bio je određen on kao predsjednik vijeća a članovi vijeća su bili Vukomir Bošković i Drago Konatar. U predmetima Kž. u kojima je on postupao kao sudija izvjestilac navedenim godišnjim rasporedom poslova njemu je bio određen za predsjednika vijeća Vukomir Bošković a sudiji Radoslavu Konataru sudija Vidomir Bošković. On, sudija Vukomir Bošković kao predsjednik vijeća i član vijeća, sudija Vidomir Bošković pošli su u malu salu gdje je bilo zakazano održavanje javne sjednice oko 10,00 časova i kao izvjestilac prvo je upoznao predsjednika i člana vijeća da su ispunjene sve procesne pretpostavke da se održi sjednica vijeća u krivičnom predmetu okrivljenog Rovčanin Radoslava Kž.br.3226/08 a na sjednicu vijeća je bio pristupio samo okrivljeni Rovčanin Radoslav dok nije bio pristupio Viši državni tužilac iz Bijelog Polja. Sudija Vidomir Bošković u predmetu Rovčanin Radoslava nakon što je izvršena prozivka i okrivljeni ušao u salu za vijećanje odmah je rekao da je kao sudija Osnovnog suda u Bijelom Polju prije nekoliko godina protiv istog okrivljenog donio Rješenje o sprovođenju istrage i sprovodio istražne radnje i da se mora izuzeti a tako je činjeno i ranije. Vukomir Bošković ili on kazali su Vidomiru Boškoviću da pozove parničara Nedjeljka Mrdaka koji im je od ranije više puta izlazio u susret ne samo u njegovom vijeću nego i u vijeću kojim je predsjedavao

Vukomir Bošković. Presudom Kž.br.1326/08 odbijene su kao neosnovane žalbe okrivljenog Rovčanina i ODT-a u Bijelom Polju i potvrđena presuda Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.646/07 od 09.06.2008. godine. Nakon toga je izvršena prozivka okrivljenog Čoković Šefka koji je ušao u salu za vijećanje i sjeo na mjesto određeno za okrivljenog a nakon toga je sudija Vukomir Bošković kazao da on ne može da postupa u tom predmetu kao predsjednik vijeća iz razloga što je kao sudija Osnovnog suda u Bijelom Polju protiv okrivljenog Čoković Šefka vodio istražne radnje po zahtjevu za sprovođenje istrage i da nebi došlo do odlaganja sjednice rekao je Vukomiru Boškoviću da pozove Vidomira Boškovića što je Vukomir Bošković i učinio. Po ulasku u prostoriju sale za vijećanje Vidomir Bošković je predsjedavao i on ga je nakon toga upoznao da su ispunjeni uslovi da se sjednica vijeća održi a na sjednicu je pristupio samo okrivljeni Čoković Šefko a nije pristupio njegov branilac adv. Lutvo Camić iz Bijelog Polja kao ni Viši državni tužilac. Kao sudija izvjestilac odmah je dao primjerak prvostepene presude predsjedniku vijeća, Vidomiru Boškoviću, protiv okrivljenog Čoković Šefka i pročitao je optužnicu i izložio šta je taj okrivljeni u svojoj odbrani iznio u prethodnom postupku i pojasnio na glavnom pretresu kao i koji su dokazi izvedeni. Sjeća se da okrivljeni Čoković Šefko nije priznao izvršenje krivičnog djela i u toku glavnog pretresa pred prvostepenim sudom izvedeni su pisani dokazi a saslušan je i vještak elektro struke. Nakon toga je prešao na ocjenu pisanih dokaza i posebno je obratio pažnju na priznanicu da je Čoković Šefko dana 26.12.2007. godine kada mu je isključena struja za neovlašćenu potrošnju uplatio u korist računa Elektrodistribucije u Bijelom Polju iznos od 13.766,22 eura a da je krivična prijava podnijeta nadležnom tužiocu tek 20.02.2008. godine, a osim toga okrivljeni je za neovlašćenu potrošnju električne energije uplatio veći iznos od 3.936,80 eura od onog koji je našao vještak. Tom prilikom je naveo nesporne činjenice da je okrivljeni Čoković Šefko otklonio posledice djela i nadoknadio štetu prouzrokovanu krivičnim djelom i to u većem dijelu od onog naznačenog u presudi. Prilikom iznošenja činjenica kroz odmjeravanje kazne izložio je da je lice Čoković Šefko tri puta osuđivan i to drugi put na uslovnu osudu 1992. godine i sjeća se da je Mrdak Nedjeljko kao parničar u šali kazao da se u konkretnom slučaju radi o čisto građansko pravnom odnosu, da je okrivljeni Čoković Šefko za neovlašćenu potrošnju električne energije izvršio uplatu u većem iznosu u odnosu na onaj na koji je podnijeta krivična prijava. Kod preinačenja konkretne prvostepene presude imali su u vidu krivično djelo koje je okrivljenom Čoković Šefku stavljeno na teret i olakšavajuće okolnosti koje je prvostepeni sud uzeo okrivljenom prilikom odmjeravanja kazne i istu okrivljenom ublažio na tri mjeseca zatvora i u momentu vijećanja nije ni pomislio na institut uslovne osude kao i da ne postoji jer se rukovodio okolnostima pod kojima je okrivljeni Čoković Šefko izvršio konkretno krivično djelo. U predmetu okrivljenog Čoković Šefka su on, predsjednik vijeća Vidomir Bošković i član vijeća Nedjeljko Mrdak u njegovoj kancelariji sačinili zapisnik o vijećanju i glasanju koji je potpisan i stavljen u poseban koverat a potpisan je i zapisnik o održanoj sjednici vijeća. Naveo je da je očigledno da je u predmetu Čoković Šefka napravljen previd prilikom preinačenja prvostepene presude i ništa drugo. Okrivljenog Čoković Šefka je prvi i zadnji put vidio na održanoj javnoj sjednici vijeća i nakon svega što se desilo preko pisarnice suda tražio je presudu kojom je okrivljeni Čoković Šefko ranije osuđivan i to u 2007. godini po presudi Kž.br.669/07 od 02.07.2007. godine zbog krivičnog djela ugrožavanje javnog saobraćaja opasnom radnjom i opasnim sredstvom iz čl.340 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika u kojem predmetu je on postupao kao izvjestilac. Njegovo vijeće ne samo u konkretnom predmetu nego i ranije pogrešno je primjenjivalo zakonske odredbe vezane za uslovnu osudu a to je kasnije došao do saznanja kada je došao do primjeraka pisanih presuda gdje je predsjednik vijeća bio ujedno i predsjednik krivičnog odjeljenja Višeg suda u Bijelom Polju sudija Radoslav Konatar. On je smatrao da ako je okrivljenom bila izrečena uslovna osuda za umišljajno krivično djelo bez obzira što je posle te izrečene

uslovne osude kao mjere upozorenja bilo proteklo pet godina a okrivljeni je izvršio ponovo umišljajno krivično djelo oni su odredbe koje se odnose na uslovnu osudu tumačili tako da se okrivljenom može izreći uslovna osuda ako je od prve izrečene uslovne osude do druge uslovne osude proteklo 5 i više godina a kako su i u konkretnom slučaju postupili. Motiv za ovakvo njegovo postupanje i to ne samo u dva konkretna predmeta nego uopšte u drugostepenim krivičnim predmetima je bio da se završi što veći broj predmeta kako bi sud bio približno ažuran a zahtjevi da sud bude ažuran dolazili su svake nedjelje od strane predsjednika Višeg suda u Bijelom Polju i predsjednika Vrhovnog suda dostavljanjem dopisa da se da prioritet u radu određenoj strukturi predmeta a po čemu su oni i postupali. Predsjednik vijeća i član vijeća u predmetima okrivljenog Čokovića i Rovčanina više dana prije sjednice vijeća nijesu dobili primjerak prvostepene presude i žalbe stranaka radi pripreme za sjednicu vijeća i to je bila praksa u Višem sudu u Bijelom Polju jer se radilo o sudijama sa iskustvom, jer sudija izvjestilac izvještava o predmetu i drugačije nebi ništa stigli da urade i normalno je da je najbolje upoznat sa predmetom sudija izvjestilac jer on mora da pripremi sjednicu vijeća. Nikada se nije dogovarao sa okrivljenim Bošković Vidomirom na koji način da odluče u predmetu okrivljenog Čokovića. Vezano za osudjivanost okrivljenog Čokovića saopštio je da je okrivljeni Čoković osudjivan tri puta a poseban akcenat je stavio na to da je okrivljenom Čokoviću zadnji put izrečena uslovna osuda 1992. godine i to je bio razlog da se okrivljenom Čokoviću ponovo izrekne uslovna osuda. Bošković Vidomir je upoznat sa predmetom okrivljenog Čokovića u sudnici a to je bila i praksa a tako je postupano i u slučaju kada bi on bio predsjednik vijeća a sudija izvjestilac Vidomir Bošković i sudija izvjestilac bi njega i drugog člana vijeća upoznao sa spisima predmeta tek na sjednici vijeća. Njegovo postupanje u predmetu okrivljenog Čokovića bilo je rukovodjeno ranijim njegovim postupanjem u predmetima Kž, gdje mu je predsjednik vijeća bio predsjednik krivičnog odjeljenja Radoslav Konatar i to je bilo njihovo mišljenje kao najstarijih kolega po stažu u Višem sudu i smatrao je da postupava ispravno i oni su računali period od pet godina od uslovne osude.

Navodi odbrane okrivljenih Bošković Vidomira i Adrović Atifa (osim u dijelu da ih je okrivljeni Adrović Atif obavijestio da je Čoković ranije osuđivan) potvrđeni su jasnim i istinitim iskazom svjedoka Mrdak Nedjeljka koji je sud prihvatio a koji je potvrdio da je dana 30.06.2010. godine kod njega u kancelariju došao sudija Vidomir Bošković i obavijestio da ga pozivaju sudije Vukomir Bošković i Atif Adrović da učestvuje kao član vijeća u nekom predmetu u kojem sudija Vidomir Bošković nije mogao da učestvuje iz nekih procesnih razloga. Inače radi kao sudija parničar u Višem sudu u Bijelom Polju i prihvatio je poziv iz razloga kolegijalnosti a i zbog toga što je u sudu bilo uvedeno mobilno stanje da se ažurira rad suda a i zbog toga da se nebi odlagala zakazana sjednica, a to je bilo i uobičajeno da se u situacijama kada u vijeću ne može da učestvuje sudija krivičar a nema drugog sudije krivičara poziva da u vijeću učestvuje sudija parničar i to je bila uobičajena praksa u Višem sudu u Bijelom Polju. Tog dana učestvovao je kao član vijeća u dva krivična predmeta i to u jednom predmetu u kojem je predsjednik vijeća bio sudija Vukomir Bošković a sudija izvjestilac Atif Adrović i kada se završila sjednica vijeća u tom predmetu sudija izvjestilac ih je obavijestio da ima zakazanu još jednu sjednicu u predmetu protiv okrivljenog Čokovića. Kako sudija Vukomir Bošković nije mogao da učestvuje u vijeću u tom predmetu jer je postupao kao istražni sudija u prvostepenom postupku u istom predmetu sudija Atif Adrović ga je zamolio da pozove sudiju Vidomira Boškovića kako bi zamijenio Vukomira Boškovića da se sjednica nebi odlagala što je Vukomir Bošković i učinio. Nakon što je došao Vidomir Bošković u salu u kojoj su se oni nalazili i gdje se inače održavaju sjednice vijeća održana je sjednica vijeća u prisustvu okrivljenog Čokovića. Nakon što je sudija izvjestilac Atif Adrović kratko izložio predmet na predlog tog sudije u nejavnom dijelu sjednice donijeli

su odluku da se preinači prvostepena odluka u dijelu odluke o kazni i umjesto kazne zatvora okrivljenom Čokoviću izrekli su uslovnu osudu ne sumnjajući da je predlog zakonit. Nije sumnjao u zakonitost predloga i zbog toga što je sudija izvjestilac bio krivičar koji se krivičnom materijom bavio oko 30 godina tako da je smatrao da je prelog zakonit i prihvatio je taj predlog, a da ih je sudija izvjestilac obavijestio da je okrivljeni kažnjavan postvilo bi se pitanje da li se okrivljenom može izreći uslovna osuda jer on kao parničar zna da se u nekim situacijama ne može izreći uslovna osuda ako je okrivljeni ranije kažnjavan kaznom zatvora za krivično djelo izvršeno sa umišljajem i ako nije proteklo vrijeme od pet godina od te kazne. Kako te činjenice nijesu iznijete od strane sudije izvjestioca smatrao je njegov predlog zakonitim i donijeta je takva odluka. Sudija izvjestilac je posebno apostrofirao da se radi o krivičnom djelu krađa struje, kao i činjenicu da je okrivljeni platio znatno viši iznos nego što je utvrđeno u krivičnom postupku i da je uplatu izvršio prije pokretanja krivičnog postupka. Često je postupao kao član vijeća u drugostepenim krivičnim predmetima u Višem sudu u Bijelom Polju a sa sadržinom predmeta bi se upoznao u sali za sjednice kada se otvori sjednica i tek onda bi se upoznao sa sadržinom predmeta i sa imenom lica koje je okrivljeno. U konkretnom slučaju okrivljenog nije poznavao niti je imao bilo kakav razlog da okrivljenom pomaže a iz razgovora koji je vođen vezano za predmet okrivljenog Čokovića nije mogao zaključiti da Bošković Vidimir i Atif Adrović poznaju okrivljenog Čokovića. Sudija izvjestilac Atif Adrović dao je primjerak prvostepene presude okrivljenom Bošković Vidimiru kada je počela sjednica vijeća a sjednica vijeća je trajala vrlo kratko jer ako nema spornih pitanja nema o čemu da se raspravlja. Okrivljeni Čoković kada je izvršena njegova prozivka ušao je u salu za vijećanje i okrivljenom je rečeno da sačeka dok ne dođe sudija Vidimir Bošković a objasnio je da se sudija Vukomir Bošković odmah sjetio da je postupao kao istražni sudija u predmetu okrivljenog Čokovića čim je sudija izvjestilac rekao da je taj predmet sledeći na vijećanju pa je izvršena provjera uvidom u predmet i utvrđeno je da je zaista Vukomir Bošković postupao kao istražni sudija u tom predmetu i tada je zamoljen da pozove Vidomira Boškovića kako bi ga zamijenio. Činjenica da je sudija Vukomir Bošković postupao kao istražni sudija u predmetu okrivljenog Čokovića predstavljala je razlog za izuzeće i da se donese rješenje da se sudija Vukomir Bošković izuzme od postupanja u tom predmetu i da se odredi drugi sudija koji bi postupao ali to nije činjeno ni u konkretnom kao ni u jednom drugom slučaju, a da se ispoštovala procedura sjednica vijeća se istog dana nebi mogla održati i takve situacije su rešavane pozivanjem od strane predsjednika vijeća ili sudije izvjestioca nekog člana. Postupajući kao sudija parničar u drugostepenim krivičnim predmetima nije imao priliku da se ranije prije održavanja sjednice vijeća upozna sa spisima predmeta o kojima će se odlučivati obzirom da je pozivan za člana vijeća u situacijama kada je sjednica trebala da počne a utvrdilo se da nema člana vijeća i upoznavao bi se i o okrivljenom i o sadržini predmeta na sjednici vijeća jer prije toga nije imao priliku da se upozna sa spisima predmeta a nije ni znao da će biti član vijeća. Protiv njega je vođen i krivični postupak pored disciplinskog i krivični postupak je obustavljen a u konkretnom slučaju nije postojala namjera da se pomogne okrivljenom Čoković Šefku od strane okrivljenih Bošković Vidomira i Adrović Atifa i da je osjetio takvu namjeru za takvu odluku nebi glasao.

Takođe i svjedok Drago Konatar potvrdio je da su negdje do juna 2009. godine nešto kasnije nego što je izabran predsjednik Višeg suda u Bijelom Polju krivično žalbeni predmeti dodjeljivani u rad sudijama izvjestiocima u više vijeća po godišnjem rasporedu poslova koji je važio od Januara te godine. Izmjenom odnosno donošenjem novog godišnjeg rasporeda u junu on je odredjen da učestvuje u radu vijeća čiji je predsjednik bio sudija Atif Adrović a drugi član vijeća sudija Vukomir Bošković i vijeće je radilo u tom sastavu kada je on postupao kao sudija izvjestilac a kada bi sudija Atif

Adrović postupao kao izvjestilac onda je on u tom vijeću bio član vijeća a sudija Vukomir Bošković predsjednik vijeća. Situaciju koja nije regulisana godišnjim rasporedom prevazilazili su odnosno rješavali na način kako je to bilo uobičajeno u dugogodišnjoj praksi na taj način da za člana vijeća koji je bio spriječen da postupa u predmetu angažuju nekog od kolega koji je bio slobodan da zamijeni sudiju koji je bio spriječen da postupa i takva praksa bila je uobičajena u tolikoj mjeri da je bila opšte poznata i nikada nije bilo potrebno o tome obavještavati predsjednika suda. Takav problem su razmatrali na sjednicama odjeljenja i bio je opšteprihvaćen stav da se upravo na taj način može raditi u situacijama ako je jedan od članova vijeća bio spriječen da postupa u konkretnom predmetu. U slučaju da niko od sudija koji su bili određeni za rad u krivičnim predmetima nije mogao zamijeniti člana vijeća koji je bio spriječen ili nije bio u prilici da postupa angažovali su sudije iz parničnog odjeljenja, najčešće sudiju Nedjeljka Mrdaka i Jadranku Čulafić koja je bila predsjednik parničnog odjeljenja .Što se tiče dana 30.06.2009. godine a vezano za postupanje predsjednika vijeća i sudije Atifa Adrovića protiv okrivljenog Čoković Šefka iz Bijelog Polja zbog krivičnog djela teška krađa naveo je da je istog dana imao određen glavni pretres u predmetu K.br.52/05 protiv okrivljenih Kurtagića i dr. gdje se radilo o starom i složenom predmetu a za odnosni dan između ostalog predmet pretresa bilo je i vještačenje od strane vještaka dr Dragane Čukić jer je za taj dan u njegov rokovnik bio upisan samo predmet Kurtagića pa je prije glavnog pretresa bilo neophodno upoznati vještaka sa spisima predmeta a glavni pretres je bio određen u 12,30 časova. Njegovo angažovanje u tom predmetu predstavljalo je razlog zbog kojeg nije bio u prilici da učestvuje na javnim sjednicama vijeća u predmetima u kojima je bio zadužen sudija Adrović. Kao član vijeća nikada unaprijed nije znao sadržinu predmeta u kojem se odlučuje u žalbenom postupku a to je bilo poznato jedino sudiji izvjestiocu a predsjednik vijeća i član vijeća bi se upoznali sa sadržinom predmeta tokom same sjednice vijeća a ni odnosnog dana nije znao koji su predmeti bili određeni za vijećanje odnosno u kojima se održavala sjednica vijeća. Što se tiče samog toka sjednice i ko je učestvovao u vijeću ne zna osim što je naknadno saznao da je bilo više predmeta u kojima su određene sjednice vijeća i da je u jednom od predmeta postojao zakonski razlog za izuzeće predsjednika vijeća sudije Vukomira Boškovića obzirom da je vodio istragu kod prvostepenog suda u tom predmetu i to upravo u predmetu okrivljenog Čoković Šefka pa se tokom sjednice vijeća ponovo izmijenilo vijeće na način što je umjesto Vukomira Boškovića angažovan Vidomir Bošković. Od 2002. godine od kada je izabran za sudiju Višeg suda u Bijelom Polju do 2009. godine, svake godine je donošen godišnji raspored poslova i sastav vijeća određivan je godišnjim rasporedom. Kadar u Višem sudu u Bijelom Polju uglavnom je bio iz Osnovnog suda u Bijelom Polju i dešavalo se da u predmetima sa kojima je neko zadužen kao sudija izvjestilac ili pak član vijeća ili predsjednik vijeća da je postupao u tim predmetima kao sudija Osnovnog suda u Bijelom Polju, a po čijim odlukama je odlučivano po žalbi iz kojeg razloga taj sudija nije mogao da postupa u tom predmetu odnosno postojao je razlog za izuzeće i oni nijesu sproveli proceduru propisanu u Zakoniku o krivičnom postupku za izuzeće u punoj formi nego su postupali na taj način što bi se zamijenio član vijeća koji nije mogao da postupa, drugim članom vijeća bez obzira na godišnji raspored odnosno da li je taj drugi član vijeća godišnjim rasporedom bio određen za konkretno vijeće a takva praksa je bila i ranije u Višem sudu u Bijelom Polju prije njegovog dolaska a ta praksa postoji i sada. Kada je donošen godišnji raspored poslova u sudu u godišnjem rasporedu poslova bilo bi navedeno da je jedan sudija određen u više vijeća bilo kao član vijeća ili kao predsjednik vijeća s obzirom da je u Višem sudu u Bijelom Polju bilo pet sudija koji su postupali u Krivičnom odjeljenju od kojih su dvojica postupali isključivo u drugostepenim žalbenim predmetima dok su ostala trojica sudija radili i u prvostepenim i u drugostepenim krivičnim predmetima a ovo se sve odnosi na 2009. godinu odnosno

vijeća su se preplitala i dešavalo se da sudija Atif Adrović bude i u tri vijeća odnosno nije postojala neka striktna podjela ne samo za Atifa Adrovića nego i za ostale sudije, a što je omogućavalo da se vrši popuna vijeća za slučaj postojanja razloga za izuzeće nekog od članova vijeća. Ovakvim postupanjem nije postupano nezakonito odnosno na ovaj način je eliminisana situacija da u donošenju odluke postupaju sudija koji nije mogao postupiti a njegov kolega Vidomir Bošković prije nego što je izabran za sudiju Višeg suda postupao je kao Istražni sudija u Osnovnom sudu u Bijelom Polju i to kao jedini istražni sudija i normalno je da kada je on izabran za sudiju Višeg suda da nije mogao postupiti u drugostepenim krivičnim predmetima u kojima je postupao kao istražni sudija a to je bilo u većini predmeta i bila bi složena procedura da u svim tim predmetima piše izjave za izuzeće zbog čega bi se prekidao rad na predmetu i predmet bi morao biti dostavljen predsjedniku suda čime bi se odugovlačio postupak i gubilo vrijeme jer bi predsjednik suda mogao donijeti jedinu odluku odnosno odluku da se taj sudija izuzima od postupanja u konkretnom predmetu. Kada je učestvovao kao predsjednik vijeća ili kao član vijeća u žalbenim predmetima bio je obaviješten da će postupati u tim svojstvima onog momenta kada je bio pozvan da učestvuje u radu vijeća i dok sudija izvjestilac nebi počeo iznositi stanje u spisima predmeta on kao član vijeća nebi bio upoznat sa spisima predmeta nego se sa istim upoznavao slušajući izlaganje sudije izvjestioca uz krajnje maksimalno povjerenje u svim situacijama u odnosu na sve njegove kolege, a kada je postupao kao predsjednik vijeća dobijao je od sudije izvjestioca primjerak prvostepene presude i čitao ovu presudu dok je sudija izvjestilac iznosio stanje u spisima predmeta i pratio izlaganje sudije izvjestioca vezano za navode žalbe. Ukoliko je postupao kao predsjednik vijeća u drugostepenim krivičnim predmetima u predmetima u kojima su održavane javne sjednice i kojima su prisustvovali stranke sjednici vijeća predsjednik vijeća bi se obavještavao od strane sudije izvjestioca blagovremeno o sjednici vijeća da nebi preuzeo neke druge obaveze i da nebi zauzeo termin sa nekim drugim predmetom a ako su bile u pitanju nejavne sjednice onda su se dogovarali o terminu održavanja sjednice vijeća pošto su prethodno usaglasili termine međusobno jer tim sjednicama ne prisustvuju stranke i sudija izvjestilac bi iznosio činjenice koji je "gospodar" predmeta dok bi ostali slušali njegovo izlaganje. Kada je neko bio pozvan da učestvuje u sjednici vijeća praksa je bila takva u Višem sudu u Bijelom Polju da nijesu izbjegavali da učestvuju u radu sjednice vijeća osim u situacijama kada je postojao razlog za izuzeće i postupali su kolegijalno i ukoliko je on bio slobodan prihvatio bi poziv da učestvuje u radu vijeća a što su radile i ostale njegove kolege.

Svjedok Vukomir Bošković potvrdio je da je krajem novembra 2007. godine izabran za sudiju Višeg suda u Bijelom Polju a do tada je radio kao krivični sudija i kao istražni sudija u Osnovnom sudu u Bijelom Polju. Izborom u Viši sud dat mu je u rad prvostepeni krivični referat i od početka njegovog rada u tom sudu do izbora novog predsjednika suda postupao je uglavnom u prvostepenim krivičnim predmetima a bio je i član drugostepenog vijeća ali ne i predsjednik vijeća. Kada je izabran novi predsjednik Višeg suda u Bijelom Polju, napravljen je novi raspored poslova i on je bio u vijeću sa Atifom Adrovićem i Dragom Konatarom i u tom vijeću njemu je bio predsjednik vijeća Atif Adrović kada bi on postupao kao sudija izvjestilac a on je bio predsjednik vijeća Atifu Adroviću kada bi Adrović bio izvjestilac. Ne sjeća se tačnog datuma ali zna da ga je kritičnog dana pozvao Atif Adrović govoreći mu da je pripremio par predmeta za vijećanje i zna da su vijećali četiri-pet predmeta u kojima je on postupao kao predsjednik vijeća. Po njegovom sjećanju predmet na vijećanju je bio iz Berana a u vijeću je bio Nedjeljko Mrdak umjesto Draga Konatara obzirom da je Drago Konatar rekao da je zauzet postupanjem u predmetu Kurtagića i taj predmet su prvo izvijećali posmatrano u odnosu na predmet okrivljenog Čokovića. Obzirom da je on radio kao istražni sudija u Osnovnom sudu u Bijelom Polju vodio je računa o tome da li je

postupao kao istražni sudija u predmetima i vidio je da se radi o predmetu tog suda i upozorio je svog kolegu Adrovića da obrati pažnju da li se radi o predmetu Osnovnog suda u Bijelom Polju a i prepoznao je predmet u kojem je okrivljeni bio Čoković jer to lice inače zna obzirom da je protiv istog vodio istragu u više predmeta. Kada je vidio da je postupao u tom predmetu kao istražni sudija napustio je sjednicu vijeća. Kada je krenuo da izađe iz sale u kojoj se održavala sjednica vijeća njegov kolega Adrović ga je zamolio da pogleda da li je u kancelariji Vidomir Bošković i da zamoli Vidomira Boškovića da dodje u malu salu kako bi ga zamijenio da prisustvuje sjednici vijeća . Naišao je pored kancelarije Vidomira Boškovića u kojoj kancelariji je našao njegovu sekretaricu i obavijestio je da traže Vidomira Boškovića u malu salu i da ga potraži a ukoliko ga ne pronadje da o tome obavijesti Adrovića i Mrdaka i šta se dalje dešavalo nije mu poznato. Za vrijeme koliko je on u Višem sudu jer nije imao mnogo iskustva do tada u postupanju u drugostepenim krivičnim predmetima jer je prethodno postupao možda u nekih 15-ak predmeta, uvijek su imali probleme oko okupljanja vijeća jer bi se često dešavalo da vijeće koje je određeno od strane predsjednika suda odnosno neki od članova vijeća je zauzet postupanjem u drugim predmetima prvostepenim krivičnim zbog čega su se često angažovale druge kolege koje bi učestvovala u vijećima a često čak i sudije parničari a sve sa razlogom da bi se završili predmeti. Na navedeni način se postupalo i u drugim predmetima a sve u cilju da se završe predmeti i to je bio jedini motiv takvog postupanja. Praksa u Višem sudu u Bijelom Polju je takva da se sudija izvjestilac zaduži sa predmetom i da sudija izvjestilac zakazuje sjednicu vijeća i ukoliko bi se desilo da neko od članova vijeća nije mogao postupati u konkretnom predmetu to se otklanjalo u hodu kada bi se uočila takva smetnja. Obzirom da je postupao kao Istražni sudija u Osnovnom sudu u Bijelom Polju dešavalo se da u velikom broju predmeta drugostepenih krivičnih sa kojima je zadužen on ili druge sudije nije mogao postupati i on je obično zaduživan sa predmetima koji nijesu bili sa područja Osnovnog suda Bijelo Polje nego iz drugih Osnovnih sudova i ovakva situacija bi se prevazilazila u hodu a tako se i danas radi u Višem sudu u Bijelom Polju jer je nemoguće na drugi način organizovati rad u sudu. Nije poštovana zakonska procedura već se problem otklanjao kako je već objasnio obzirom da je tako bilo brže i funkcionalnije a o tome su bili upoznati i nadređeni jer je svima u interesu bilo da se završi predmet više a što je bio jedini smisao postupanja na takav način odnosno da bi se završilo što više predmeta, a ukoliko bi se ispoštovala zakonska procedura nebi se mogao završiti broj predmeta koji se završi na način na koji su oni postupali obzirom da bi se izgubilo mnogo vremena zbog odlaganja sjednica vijeća i novog zakazivanja tih sjednica. Kada je postupao kao član vijeća ili predsjednik drugostepenog krivičnog vijeća, prije sjednice vijeća nikada nije bio upoznat sa sadržinom predmeta koji treba vijećati i upoznao bi se sa predmetom na samoj sjednici vijeća na kojoj je sudija izvjestilac upoznavao članove vijeća sa stanjem u spisima predmeta. Prilikom donošenja odluke vijeće se oslanjalo na izvještavanje sudije izvjestioca a ukoliko je nešto nejasno članovi vijeća mogli su postavljati pitanja ali ako je izvještavanje izvršeno na valjan način odluka se zasnivala isključivo na izlaganju sudije izvjestioca koji i predlaže odluku koju treba donijeti u konkretnom predmetu, a drugostepeni krivični predmeti se računaju u normu sudiji izvjestiocu. Sud je iskaze svjedoka Draga Konatara i Bošković Vukomira cijenio kao istinite i međusogno saglasne pa je iste u cjelosti prihvatio a kojim iskazima su potvrđeni navodi odbrana okrivljenih Bošković Vidomira i Adrović Atifa.

Iz navoda odbrana okrivljenih Bošković Vidomira i Adrović Atifa, iskaza saslušanih svjedoka i drugih dokaza provedenih u postupku proizilazi da umišljaj okrivljenih nije bio upravljen na izvršenje krivičnog djela.

Krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.1 Krivičnog zakonika koje je okrivljenim stavljeno na teret vrši službeno lice koje iskoristi svoj službeni položaj ili ovlašćenje, prekorači granice svog službenog ovlašćenja ili ne izvrši službenu dužnost i na taj način pribavi sebi ili drugom kakvu korist, drugome nanese štetu ili teže povrijedi prava drugog. Dakle, radnja krivičnog djela je alternativno određena i pojavljuje se u tri oblika: iskorišćavanje službenog položaja ili ovlašćenja postoji kad službeno lice preduzima radnju koja je u okviru njegovog ovlašćenja, ali to ne čini u interesu službe, da bi se ostvarili pravi ciljevi ove radnje, već da bi na taj način pribavilo sebi ili drugom korist, odnosno da bi drugom nanijelo štetu; prekoračenje granica službenog ovlašćenja, postoji kad službeno lice vrši službene radnje koje su izvan njegovog službenog ovlašćenja i neizvršenje službene dužnosti postoji kad službeno lice ne vrši službenu radnju iz okvira svog ovlašćenja koju je bilo dužno izvršiti ili kad tu radnju izvršava tako da se ne može postići cilj koji njenim preduzimanjem treba ostvariti. U pogledu vinosti potreban je umišljaj, u obzir dolazi samo direktni umišljaj a pošto je za postojanje krivičnog djela potrebna i namjera da se sebi ili drugom pribavi kakva korist ili drugom nanese šteta ili teže povrijedi prava drugoga a iz izloženih razloga po zaključenju ovog suda nema dokaza da su okrivljeni Bošković Vidimir i Adrović Atif izvršili krivično djelo stavljeno im na teret.

Okrivljenim Bošković Vidimiru i Adrović Atifu se stavlja na teret da su prekoračenjem granica svog službenog ovlašćenja drugom pribavili korist a korist u konkretnom slučaju je ta što je okrivljenom Čoković Šefku izrečena uslovna osuda i isti nije izdržavao efektivnu kaznu zatvora. Međutim iz provedenih dokaza, odbrane okrivljenog Bošković Vidomira koji je potvrdio da ne poznaje lice po imenu Čoković Šefko, odbrane okrivljenog Adrović Atifa koji je potvrdio da je Čoković Šefka prvi i zadnji put vidio na održanoj javnoj sjednici vijeća, iskaza svjedoka Mrdak Neđelka koji je potvrdio da u konkretnom slučaju okrivljenog Čokovića nije poznavao niti je imao bilo kakav razlog da tom okrivljenom pomaže a iz razgovora koji je vođen vezano za predmet okrivljenog Čokovića nije mogao zaključiti da Bošković Vidimir i Adrović Atif poznaju okrivljenog Čokovića, te praksu formiranja drugostepenih krivičnih vijeća u Višem sudu u Bijelom Polju o kojoj su se na detaljan način izjašnjavali ne samo okrivljeni u svojim odbranama nego i svjedoci Neđeljko Mrdak, Drago Konatar i Vukomir Bošković koja je isključivo imala cilj da bi se završavali predmeti i postigla ažurnost suda ne može se izvesti zaključak da su okrivljeni prekoračili svoje ovlašćenje primjenjujući zakon koji se nije mogao primijeniti a što je utvrđeno i odlukom Vrhovnog suda CG Kzz.br.19/09. Kako se krivično djelo koje se okrivljenim Bošković Vidimiru i Adrović Atifu stavlja na teret može izvršiti samo sa direktnim umišljajem to se nije mogao izvesti zaključak da je postupanje okrivljenih bilo sa namjerom da se Čoković Šefku pribavi korist već se radi o propustu koji se ispravlja u redovnom postupku, dakle, ponašanje okrivljenih i njihovu djelatnost ovaj sud ocjenjuje kao propust u radu koji nije proistekao iz namjere da se pomogne ili pribavi korist okrivljenom Čoković Šefku nego iz nastojanja okrivljenih da blagovremeno i ažurno postupaju, a što potvrđuje i postupanje Višeg suda u Bijelom Polju i postupanje drugih sudova u nizu drugih odluka koje je sud proveo kao dokaze na glavnom pretresu (K.br. 156/07 od 26.12.2007. godine Osnovnog suda u Plavu, Kž.br. 249/08 od 11.04.2008. godine Višeg suda u Bijelom Polju, Kž.br. 681/07 od 10.09.2007. godine Višeg suda u Bijelom Polju, Kž.br. 814/05 od 13.01.2006. godine Višeg suda u Bijelom Polju, Kž.I.br. 7/09 od 15.06.2009. godine Vrhovnog suda Crne Gore i Kzz.br. 8/10 od 10.05.2010. godine Vrhovnog suda Crne Gore). Iz izloženog po zaključenju suda nijednim dokazom nije utvrđeno da su okrivljeni izvršili krivično djelo stavljeno im na teret i to kao saizvršioc i jedan dokaz ukazuje na to zbog čega je okrivljene shodno čl.363 tač.3 Zakonika o krivičnom postupku oslobodio od optužbe.

Odluka da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda donijeta je shodno čl. 203 st. 1 Zakonika o krivičnom postupku.

Na osnovu izloženog, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana, 03.06.2011. godine

ZAPISNIČAR,
Valentina Vukašinić

PREDSJEDNIK VIJEĆA - SUDIJA,
Nada Rabrenović

Nada Rabrenović

DN-a

Primjerak presude dostaviti

ODT-u

Okrivljenima

Braniocima okrivljenih

Postupljeno dana 21.07.2011

Namještenik *[signature]*